

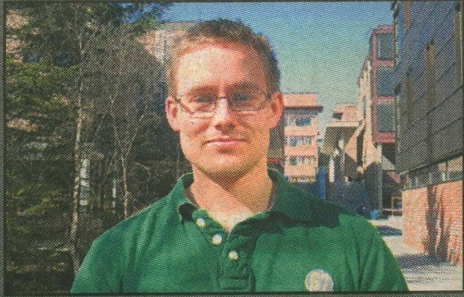
HAR NORGE FOR VELVILLIGE LEGER?

**Avhengighetsskapende
stoffer skrives ut for kjapt.
(side 6-7)**

**ROLE-PLAYING SPRITER OPP UNDERVISNING PÅ
Ut:** STUDENTER HAR TATT PÅ SEG EN ROLLE TIL
DELEGATENE I FN

SIDE 8-9

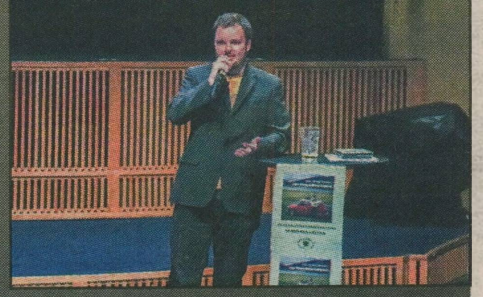
NEIL TIL MER PENGER?: SKAL LISTER MED
STØRRE VALGOPPSLUTNING FÅ MER STØTTE?

SIDE 4-5

DANCE FOR YOUR HEALTH: CHECK OUT WHY
DANCE IS AN UNIQUE FORM OF EXERCISE.

SIDE 16

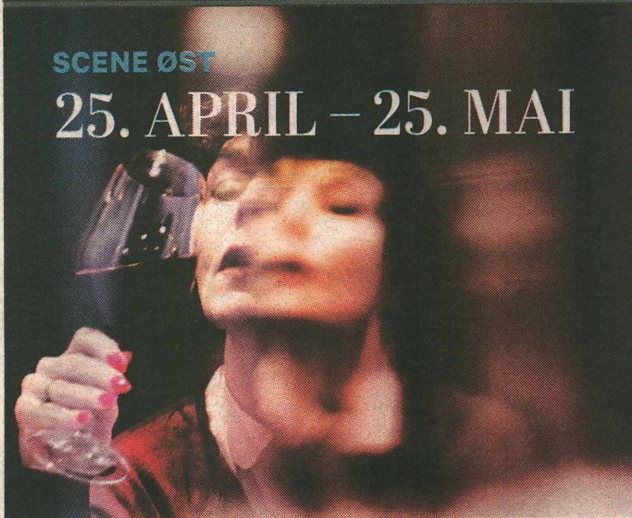

**MASTERFILMER TIL VKS-STUDENTER BLE
VIST PÅ VT:** MARIA ISABELLE MIKALSEN
FORTELLER OM SIN FILMHISTORIE

SIDE 22

SCENE ØST

25. APRIL – 25. MAI

KRANES KONDITORI

STUDENTPRIS: 180,-
(ORDINÆR 280,-)

HÅLOG ALAND TEATER

halogalandteater.no

LEDER

BARBARA LESZ, ANSVARLIG REDAKTØR
BARBARA@UTROPIA.NO

Hvem er nordmenn?

Apartment Rising! Fragments from a Construction Site er en av årets Visuelle Kulturstudier eksamens filmer på masternivå. Thomas Buikema Fjærtjofte lagde en film som treffer den samfunnsmessige spikeren på hodet. Mange av studentene ved VKS velger å lage filmer i andre, ofte eksotiske, land. Grunnen til det er at på VKS finnes det mange internasjonale studenter. At de lager filmer som dreier seg om ulike land øker bare prestisjen av studiet. Jeg må allikevel innrømme at jeg synes det er fint det finnes en film som dreier om det norske samfunnet. Siden antropologiske filmer lages for å opplyse er det bare til landets nytte at flere slike filmer lages.

Buikema Fjærtjofte film forteller om en byggeplass i Oslo. Den forener folk fra ulike land fra Midtøsten, Europa, Afrika, De Karibiske Øyer og selv Norge. De varierte grupperingene blir overlatt til seg selv, og det skaper gnisinger innad på arbeidsplassen. Misforståelser blir enda verre på grunn siden mange av dem ikke har et felles språk.

På byggeplassen er det en mann fra Tyrkia som mener at innvandrere jobber fortere enn nordmenn, en person fra Karibien som mener at han kan snakke på øst-europeisk, og en nordmann som er skuffet over at han måtte lese Hamsund selv om han alltid visste at han skulle bli rørlegger.

Fjærtjofte berører mange problemer som syder under overflaten av bevisstheten for mange nordmenn. Problemene som ikke tas så ofte opp i media eller i offentlig debatt, som utdanning både av nordmenn og av innvandrere, utføringen av rett til lik lønn uavhengig av hvor du kommer fra eller tilgjengelighet av jobber, annet enn dårlig betalte lavstatus jobber eller ingeniørjobber til innvandrere (med ingeniørutdanning og annen høy utdanning).

Etter filmvisningen spurte en fra publikum Fjærtjofte om det fantes mange nordmenn på byggeplassen. Filmskaperen svarte med et spørsmål: «Hva betyr det å være en nordmann?» Den tyske arbeideren som snakket flyttende norsk ville blitt oppfattet som mer norsk enn en mann med en midtøsten-aksent. Det spiller ingen rolle at den førstnevnte reiste til hjemlandet sitt ofte siden han savnet det, og den sistnevnte ville ta del i 17. mai feiringen.

Av saker i denne utgaven anbefaler jeg saken på side 6 og 7 der en psykolog fra Russklinikken snakker om folks avhengighet av psykoaktive medisiner i Norge. På side 4 og 5 skriver vi om et forslag fra Moderat Liste til å gi mer penger til studentpartiene som får stadig flere stemmer. I kultur denne gangen finner du dessuten fortsettelsen av Vårscenefest deknningen.

PFU Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALÉNA BUDINOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
KASIA MIKOLAJEWSKA
LAYOUT@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
THOMAS BUIKEMA
FJERTJOFTE
FOTO@UTROPIA.NO

SPORTSREDAKTØR:
SYLVIA SMIGIEL
SPORT@UTROPIA.NO

**ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG**
NATALIA MAZUR
ANNONSE@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Nyheter

side 4

- Jobb like hardt som de andre ..... side 4
NEI til mer penger? ..... side 5
Små lister blir presset ut ..... side 5
Uvøren forskriving av medisiner i Norge skaper avhengighet..... side 6
Role-playing spices up studies at UiT ..... side 8
Egenrullende fest ..... side 11

Meninger

side 13

- Eva Joly – grønn stemme mot eurokrisen ..... side 13
Fra å bade i amputater til å motta Kongens fortjenestemedalje..... side 13
The Arctic on the NATO watchlist ..... side 14
Slipp deg løs, tøs! ..... side 15

Sport

side 16

- Dans deg i form ..... side 16
Maskot festival ..... side 17
Intervju: Henrik Romsas ..... side 18

Kultur

side 22

- Vårscenefest ..... side 20
VCS eksamen filmer ..... side 22

MUSIKK

- Die a Legend ..... side 22
Konsert i hjembyen til The Beatles ..... side 23
The Metal Page ..... side 24
CD anmeldelser ..... side 25
Tate Stevens
Rudimental
Aja
Die a Legend
Pushing

FILM

- FilmSpam: Tom Cruise ..... side 26
Anmeldelse ..... side 27
Iron Man 3

KUNST

- Wishful Thinking at Small Projects ..... side 28
Kunst på campus ..... side 28

BOK

- Anmeldelse ..... side 29
Wool by Hugh Howley

SPILL

- Anmeldelse ..... side 29
Eschalon: Book I & II
Trials Evolution Gold Edition

Underholdning

side 30

- Kjemien ..... side 30
ISU recipe ..... side 30

Fra nå av flere artikler på nettet!
Les oss på utropia.no

Bildespesial: PhotoRange

FOTORANGE HAR NY UTSTILLING. DENNE GANGEN MED VALGRITT TEMA. HER ER NOEN BILDER FRA UTSTILLINGEN.

1. CAMERON THOMPSON
2. DARIA POLISHCHUK
3. RITA AZAR SVEND
4. LAURI KAPARI

Utropiafor

35 år siden

1978:

I «Den grå eminense» intervjuer Utropia journalist universitetetsdirektør Harald Overvaag.
-Hva har du gjort for å komme så raskt til toppen – bare 38 år gammel?
spør Utropia.

10 år siden

2003:

Espen Lothe, den nye styreleder i Driv, mener at Studenthuset må ikke bli for kommersielle. Han sier:
-Vi samarbeider ikke med næringslivet for enhver pris. Vi vil ikke selge oss.

- Jobb like hardt som de andre.

Forslaget om stemmestøtten er urettferdig og mangler grunnlag, mener Kine Johansen, leder i arbeidsutvalget.

FOTO: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

ALEXANDRA TENEBROSO
ALETEN-2@STUDENT.LTU.SE

Kine Johansen argumenterer først og fremst på vegne av seg selv, men belyser mange av oppfatningene til medlemmer på Liberal Liste. For henne virker saken og argumentasjonen ganske åpenlyst:

— Belønningen når du stiller til valg og blir valgt inn i parlamentet er jo at du får sitte i parlamentet det året og påvirke.

Hun legger markant til:

— Så må du jobbe like hardt som

de andre neste år.

Opp ned bak frem

Kine Johansen snur argumentet til Moderat Liste på hodet:

— Hvis vi hadde slått oss litt vrang, så kunne vi sagt at vi er en liten liste og at vi derfor burde få mer penger for å kunne hamle opp mot de andre, sier Johansen, og fortsetter:

— Det er jo like rasjonelt å si at

mindre lister bør få mer støtte enn større lister. De har i hvert fall behov for mer støtte.

Større lister betyr flere menneskelige ressurser, noe Johansen også poengterer:

— Når man har flere folk så har man også flere å dele byrden på. Er man flere så er man flere, det er jo positivt. Man skal jo ikke ha penger oppå det igjen.

Hun tilføyer:

— Det er vanskelig å argumentere at de som fikk flest stemmer i fjor skal ha mer drops og flere brosjyrer i år.

Dra dit pengetrær gror

— Studentparlamentet skal i alle fall ikke bidra til en slik skjevfordeling. Det er særlig uheldig for ny lister, som skal konkurrere mot allerede veletablerte lister med erfarne folk.

Johansen ønsker å poengtere at

arbeidsutvalget ikke skal være med på å skape ulikheter og skeivfordelinger i studentdemokratiet.

— Den støtten som studentparlamentet gir skal være lik, så alle har like muligheter der.

Til slutt påpeker hun andre alternativer hva pengestøtte angår:

— Lister har muligheter til å få penger andre plasser også. De kan søke andre steder og det er det lister som har gjort.

VERDENSTEATRET

K I N O

BAZ LUHRMANN

"I like large parties. They're so intimate. At small parties there isn't any privacy."

Jordan Baker i Den store Gatsby.

Den store Gatsby. Strictly Ballroom, Romeo & Julie og Moulin Rouge! I anledning verdenspremierer på Den Store Gatsby har Verdensteatret Kino fokus på den australske mesterregissøren Baz Luhrmann. Med et øye for det teatraliske og storslåtte, regnes hans filmer allerede som klassikere. La deg forføre og underholde på Verdensteatret i mai!

Se www.verdensteatret.no for hele månedens program
FØLG OSS PÅ: [FACEBOOK](#) [TWITTER](#) [INSTAGRAM](#)

NEI til mer penger?

En av representantene fra Moderat Liste foreslo mer støtte til lister med større valgoppslutning. Forslaget fikk ikke direkte gehør hos parlamentet.

ALEXANDRA TENEBROSO
ALETEN-2@STUDENT.LTU.SE

Daniel Hermansen, opphavsmanen bak forslaget, belyste detaljene rundt innholdet og mulig forklaring bak reaksjonene:

— Når du ser enkelte lister som er litt flinkere til å engasjere velgerne, så har de også høyere oppslutning. Du legger inn mer ressurser og tid i å få tak i velgerne og engasjere folk.

Hermansen har selv opplevd å ofre mye av skoletiden og fritiden på studentdemokratiet:

— Man må faktisk ofre sin studietid, forelesningstid, seminartid. Jeg og flere andre hadde utsettelse på hjemmeoppgaver grunnet dette.

Oppadgående spiral

Per i dag følger studentparlamentet i Tromsø en flatrate-struktur,

hvor alle lister får et likt beløp. Universitetet i Oslo bruker derimot stemmestøtte, som Daniel Hermansen ønsker å se innført her. Han påpeker at det er hentet fra partiloven og trekker paralleller til Stortinget. Stemmestøtten tillater å prosentberegne ekstra støtte utfra listenes oppslutning.

Hermansen håper at en ny pengefordelingsordning vil være med på å heve aktivitetsnivået blant listene under valgkampen. Han anser det slik at stemmestøtte vil være et insentiv til å engasjere folk i større grad:

— Penger må brukes for å engasjere folk.

Møtt med skepsis

Forslaget fikk noe tvilsom motagelse i studentparlamentet fra andre lister. Hermansen mener følgende:

— De frykter at de vil få mindre penger enn de gjør i dag. Det ble ropt høyest fra de minste listene, egentlig alle utenom Moderat: Liberal Liste, Sosialistisk Student Lag og Sosial-Demokratene.

Samtidig påpeker Hermansen at den sistnevnte listen virket mer villig til å høre ut forslaget, og at det er en misforståelse at noen får mindre støtte:

— Slik jeg ser det så vil alle listene få mer penger. Jo større oppslutning enten på listenivå eller totalt, jo bedre for demokratiet.

Pengestøtten skal brukes til valgkampen: fra brosjyrer til drops på stand under valgperioden. Erfaring tilsier at menneskelig kontakt er viktigste forutsetning for høy oppslutning, noe Moderat Liste har implementert i sine valgkampanjer. Dermed er det uklart hvorfor støtte til flere drops og

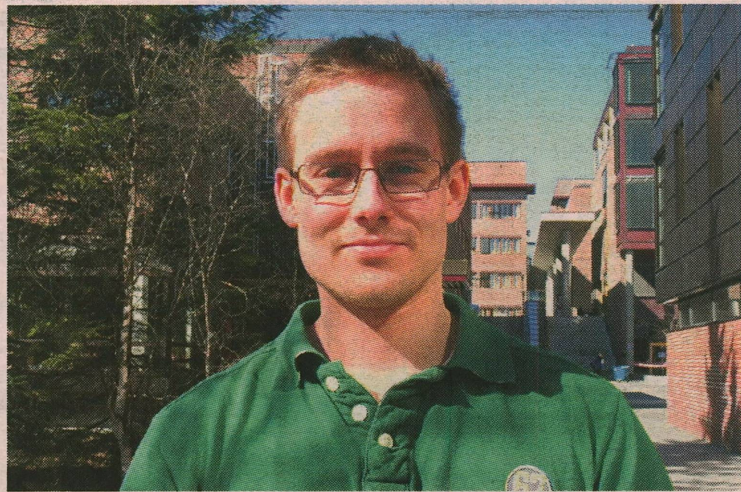

FOTO: ALEXANDRA TENEBROSO

brosjyrer skal ha noe å si for videre oppslutning.

Ingen pengetrær i sikte

En slik reform av støttefordeling til lister forutsetter at penger tas fra et eller annet sted. Dette har Hermansen tatt høyde for:

— I mine øyne, har det blitt brukt penger på noe unødige ting. For eksempel Valgavisen, som ikke har den effekten som ønsket.

Valgavisen er et bestillingsprodukt fra Arbeidsutvalget med den hensikt å opplyse studenter om listene, valget og andre relevante momenter. Det har vært en egen post satt av til dette.

— Enkelte poster har penger som ikke blir brukt, hvorfor heller ikke

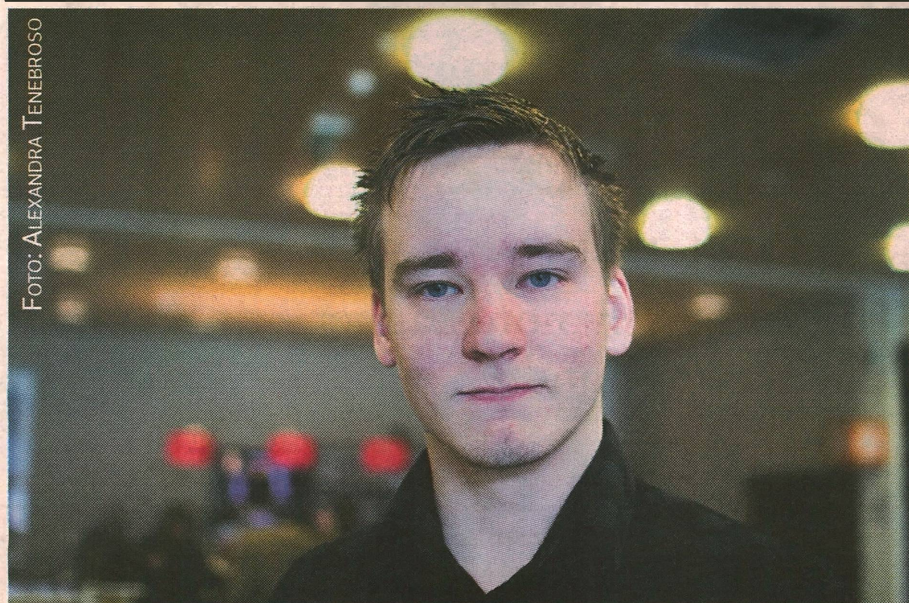
omrokkere det. Du kan ikke bruke penger du ikke har, selvfølgelig, understreker Hermansen.

Omveltninger og mulig gjennomslag

— Skal vi være rigide eller skal vi få til noe nytt? Vi er fastlåst i de gamle systemene istedenfor et pragmatisk blikk. Jeg håper de kan se litt mer med objektive øyne, ikke bare tenke ideologi, mener Hermansen.

Videre trekker han frem omveltninger som forventes:

— Pga fusjonen med Finnmark kommer en stor reglementsending. Jeg kommer til å levere inn forslaget på nytt, mer utarbeidet, når det nye reglementet er på plass.

ALEXANDRA TENEBROSO
ALETEN-2@STUDENT.LTU.SE

Sosialdemokratisk liste (Sos.Dem) fikk nest mest valgoppslutning etter Moderat Liste, med kun én mandat bak. De stiller seg skeptiske til forslaget om bonusstøtte til lister med høyere oppslutning.

— Selv om forslaget går ut fra at alle lister får en grunnstøtte, så vil det bidra til at store lister forblir stor, sier Kaasen og fortsetter:

— Det er mye utskiftning blant listene som gjør at nye folk ender opp med dårligere utgangspunkt på mindre lister.

Penger for...?

Kaasen påpeker også at noen utgifter kunne ha blitt unngått og er valgfrie:

— Moderat Liste argumenterte ganske hardt og lenge for at det koster mer penger å skolere med en stor medlemsmasse. Vi bruker ikke mer penger på å skolere flere folk, fordi flere folk gjør det lettere å skolere gratis.

Han fortsetter:

— De vil ha penger til å skolere sine kandidater på valgkampen. På min liste skolerer de gamle de nye. Det koster oss ingenting. Vi

har for eksempel felles lunsj hver mandag i HSL-kantina.

Oppslutningsgrunnlag

Fra sosialdemokratenes standpunkt, handler dette om et grunnprinsipp, der alle skal ha likt utgangspunkt.

— Det er engasjementet og saker som velger hvem som vinner valget, ikke hvem som har mest penger.

Kaasen understreker også det han anser som sentrale aspekter ved studentpolitikken:

Små lister blir presset ut

Jarl Kaasen, representant for sosialdemokratisk liste, mener at forslaget om stemmestøtte er i verste fall udemokratisk.

— Studentpolitikk er et frivillig engasjement og skal bli gjort så billig som i beste fall gratis. Jeg ser ikke hvorfor vi skal premiere lister som gjør det bra, med penger. Han belyser hypotetiske problemstillinger:

— Hadde de hatt det systemet for et par år siden, da vi kom inn, hadde vi ikke fått samme muligheter til støtte som de allerede etablerte listene. Da hadde vi ikke greid å bli nest størst i år.

Bonus i seg selv

Jarl Ove Kaasen mener at forslaget

er overflødig og i verste fall strider mot et demokratisk system:

— Bonusen skal ikke være penger, sånn som vi ser det er økt representasjon av din liste i studentdemokratiet en bonus i seg selv. Økt valgoppslutning, økt representasjon, økt innflytelse over politikken – det sier seg selv.

Noe av budskapet i argumentet er også at nye lister får brattere oppoverbakke i form av mindre støtte, i tillegg til konkurranse mot etablerte, store lister. Sosialdemokratene ser heller at alle lister får samme utgangspunkt.

FOTO: MAGDALENA BUDINOVA

Uvøren forskriving av medisiner i Norge skaper avhengighet

Utropia møtte Petr Halva, psykolog fra Ruspoliklinikk UNN på Åsgård, for å snakke om avhengighetsskapende stoffer, psykiske lidelser og selvmordstanker - ting som i mindre eller større grad påvirker hverandre.

MAGDALENA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

Intervjuet ble delvis inspirert av de sterke reaksjonene mot Silje Benedikte Øvre-saken, og en intensiv debatt som fulgte om bruk av avhengighetsskapende stoffer. Foreldrene til Silje laget nemlig en video der de forklarer at grunnet feilbehandling ble hun avhengig av legemidler hun fikk fra psykiaterne. De mener også at overmedisinering og feilbehandling i psykiatrien er årsaken til Siljes selvmord.

U.: Hva slags metoder bruker du for å behandle folk som er avhengig av narkotika, alkohol eller andre rusmidler?

P.H.: På Ruspoliklinikken behandler vi rusavhengige med hjelp av motivasjonssamtaler og psykoterapi. En må finne ut hvilken funksjon alkohol, vanedannende

legemidler eller ulovlige rusmidler har for vedkommende. Man bruker slike midler ofte ved søvnproblemer, angst, posttraumatisk stress, smerteproblematikk og lignende. Jeg må hjelpe pasienten til å finne strategier som kan brukes for å mestre disse problemene, uten å måtte ty til rusmiddelbruk.

Snakker vi om poliklinisk behandling av avhengighet til vanedannende legemidler, for eksempel benzodiazepiner, så er det ofte god kommunikasjon mellom fastlege, pasient og behandler på Ruspoliklinikken som er avgjørende for behandlingsresultatet. Det er viktig å finne veier for hvordan pasient kan motiveres, og for å løse hans eller hennes avhengighetsproblem. Etterpå forbereder lege en nedtrappingsplan, og pasienten går under nedtrappingen til poli-

kliniske samtaler på Ruspoliklinikken.

U.: Har du møtt suicidale pasienter?

P.H.: Ja, jeg har erfaring med suicidale pasienter. Hvis en pasient sliter med alvorlige selvmordstanker, må man jobbe først og fremst med underliggende problematikk, måtte det være depresjon, alvorlig angst, eller en desperat livssituasjon i forbindelse med sterk rusavhengighet. Det er viktig å hjelpe pasienten slik at motivasjon til å leve videre er sterkere enn motiver for å ta sitt liv.

U.: Men hvordan kan du hindre pasienter fra å ta sitt eget liv etter at de forlater poliklinikken? Hva kan du gjøre hvis du ser at situasjonen er veldig alvorlig?

P.H.: Hvis situasjonen er slik, så er det faktisk lite forskjell mellom hva en psykolog og en psykiater på poliklinikk kan gjøre. De har samme rettigheter til å gjøre noe for å hindre folk fra å ta sitt eget liv. Om samtaler ikke ser ut til å hjelpe, blir en lege eller en psykolog koblet inn for å vurdere selvmordsrisiko. Hvis konklusjonen er at pasienten er i fare for å ta sitt eget liv, må tiltak iverksettes. Behandler kan for eksempel formidle en avtale mellom pasienten og pårørende, slik at de er oppmerksomme på selvmordsfare og følger tett med pasienten i en periode. Dette selvfølgelig under forutsetning at pasienten samtykker til det, ellers er det i utgangspunktet taushetsplikt som gjelder. Man kan også avklare med pasienten om han eller hun ønsker å være akuttinnlagt i psykiatri. Om

vedkommende samtykker, er prosedyren litt vanskelig, men innleggelsen kan iverksettes, i hvert fall om man tar kontakt ved de riktige stedene.

Hvis pasienten ikke ønsker å bli frivillig innlagt i psykiatrien, og det ikke finnes en annen løsning, må man ta kontakt med enten fastlege, legevakten eller politiet. Fastlege eller lege fra legevakten vurderer situasjonen. Skulle de innse at det er nødvendig å legge pasienten inn på sykehuset mot pasientens vilje for å forhindre selvmord, blir vedkommende kjørt til Åsgård sykehus. Der må en lege vurdere saken igjen. Faller vurderingen på at pasienten utgjør fare for seg selv eller andre, kan tvungen innleggelse bli gjennomført. Jeg har vært i situasjoner da jeg måtte ringe politiet.

Når man jobber på poliklinikk finnes det rutiner for å kartlegge selvmordsfare og forebygge selvmord. Kartleggingen er sykehuspersonalets sitt ansvar. Selvmordstanker er ikke så uvanlig som man kanskje ville tro. Men det er en stor forskjell mellom å tenke på det og mellom det å forsøke å ta sitt eget liv. Hvis selvmordskartlegging indikerer behovet, kontakter personalet en psykolog eller en lege for vurdering av risikograd for selvmord.

U: Fungerer dette kompliserte systemet på Åsgård bra?

P.H.: Jeg jobber ikke i psykiatrien, men i rusbehandling, så det er vanskelig for meg å uttale seg for hele Åsgård. I psykiatrien er det senger på akuttpost, hvis noen skulle bli fangsinlagt. Fra mitt perspektiv fungerer systemet godt.

U: Hva tenker du om psykiatere som bruker store mengder av farmasøytiske legemidler for å behandle psykiske lidelser?

P.H.: Leger og psykiatere bruker selvfølgelig legemidler som en viktig del av behandling. Lege må vurdere om legemidler blir en lettelse eller en belastning for pasienten, både kortsiktig og langsiktig

Her snakker vi om virkning, bivirkninger, og evt. risiko ved medisiner.

For eksempel antidepressiva. Det diskuteres om antidepressiva er riktig behandlingsform bare for pasienter med alvorlig depresjon, eller også for de med moderat, eventuelt mild depresjon. Et omdiskutert tema er selvmordsfare ved bruk av antidepressiva. En del studier antyder at særlig unge pasienter som bruker antidepressiva har større risiko for å ta sine egne liv i starten av en antidepressiva-behandling. I de første ukene av behandlingen øker risikoen for selvmord. Man har mer energi, men i noen tilfeller også sterkere følelse av uro. Det tar et par uker før medisinske spesifikke effekt mot det depressive tanke-mønsteret oppnås. Det er viktig at disse pasientene følges nøye opp i oppstartsfasen av behandlingen.

U: Mange legemidler har også flere negative bivirkninger som kan forverre tilstanden til psykisk syke pasienter, eller skape avhengighet.

P.H.: Alle legemidler har også sine negative sider. Dersom man for eksempel behandler søvnproblemer eller angst med benzodiazepiner, kan man bli avhengig av medisi-

nen. Det er vanskelig å komme seg ut av den slags avhengighet. Plutselig vendes situasjonen opp-ned. Istedenfor at legemidler hjelper til å bekjempe problemet, er de en del av problemet. Pasienter er ofte veldig redd for å gjennomgå nedtrapping, fordi de ikke lenger har tro på at de kan mestre et liv uten medisiner.

Mange psykiatere og fastleger skriver ut benzodiazepiner for fort, og det er, etter min mening, et stort problem. Det er selvfølgelig forskjell fra lege til lege. Noen av dem er restriktive, noen av dem er ikke det. Men generelt syns jeg at legene i Norge startet for kjapt med å behandle problemer med disse stoffene, de er for velvillige. Jeg ønsker at legene hadde vært mer avventende angående utskriving av benzodiazepiner. Særlig når de behandler personer som aldri har brukt benzodiazepiner tidligere. Fordi, som jeg sa; blir man først avhengig av benzodiazepiner, er det vanskelig å komme seg ut av avhengigheten.

U: I hvilken grad har dere på ruspoliklinikken taushetsplikt?

P.H.: Personalet innenfor behandlingsapparatet kan utveksle relevant informasjon dersom det er i

pasientens interesse. Du formidler informasjon til annet helsepersonell som er involvert i pasientens behandling for at pasienten får den rette behandlingen. Helsepersonell har i utgangspunktet taushetsplikt utenfor helsesystemet. Et viktig unntak er situasjoner der såkalt opplysningsplikt går foran taushetsplikt. Plikten oppstår når det er fare for at man kan skade seg selv eller andre – da må man ringe politiet. Når barna er en del av problemet og det er mistanke om alvorlig omsorgssvikt, så har man plikt til å melde saken også, i dette tilfellet til barnevernet.

U: Hvor vanskelig er det å bestille en time med psykolog på ruspoliklinikk?

P.H.: Ikke vanskelig i det hele tatt. Siden 2005 er rusbehandling en del av spesialisttjenesten. Det vil si at rusavhengige får samme pasientrettigheter som andre pasienter. Men en ny pasient kan ikke bestille en time selv. Noen må henvise ham eller henne til oss. Det blir vanligvis gjort av en fastlege eller ruskonsulent i kommunen. Pasientrettigheter i spesialisthelsetjenesten får man vanligvis ikke med det første når man for eksempel røyker hasj en eller to ganger i uken og det ikke finnes en tillegg-

problematikk. Da er førstevalget samtalebehandling i kommunen, for eksempel hos ruskonsulenter på Sosialmedisinsk senter i Tromsø.

U: Hvordan er det med taushetsplikt angående pasienter som forteller deg om ulovlige stoffer de bruker? Hva skjer hvis du vet at noen lager eller selger narkotika et sted i Tromsø?

P.H.: Det er viktig å presisere at helsepersonell har en helt forskjellig rolle enn politiet og justissystemet. Når jeg for eksempel får vite at en konkret person smuglet 2 kilo heroin til Tromsø for en måned siden, virker taushetsplikten slik at jeg ikke kan informere noen. Det har allerede skjedd, og dermed er saken ferdig. Unntaket fra taushetsplikten kan oppstå; skulle jeg få vite at i morgen kl.15:07 møter noen opp på hjørnet med 5 kilo amfetamin. Da har jeg mulighet til å ringe politiet og stoppe noe som skjer i fremtiden, og som kan true andres helse. Men denne informasjonen får jeg aldri. Jeg får maksimalt vite at noe allerede har skjedd. Og som sagt, vår rolle er ikke å bekjempe kriminalitet, men å hjelpe folk ut av et rusproblem.

U: Takk for intervjuet.

TO THE WONDER

TERRENCE MALICK

Liker du å se filmer før alle andre?

To The Wonder er en ny film fra den berømte regissøren Terrence Malick. Filmen er en kjærlighetshistorie om en mann som må velge mellom to kvinner han elsker: Marina, som kom hele veien fra Europa for å være med ham, og Jane, en gammel flamme fra hjembyen sin.

Velkommen til Verdensteatret
22.05.2013 (onsdag)
21:00
gratis inngang!

Students from UiT delegated in mock United Nations debate.

Role-playing spices up studies at UiT

MAGDALENA BUDINOVA
MAGDALENA@UTROPIA.NO

ALLE BILDER: CAMERON THOMPSON

Tens of students take on the role of UN delegates in a faux UN Security Council meeting in order to experience on their own how the UN debates work.

More than 20 countries have been represented by the students at the fake Security Council meeting that was held from the 6th to 7th of May in the Auditorium Maximum. Representatives of different study programs who pretended to be the UN delegates had to try to pass their resolutions, have open dialogues with other countries and answer all sort

of questions without previous preparations.

Origin of the course

The UN model course was established in 2002 by Gunhild Hoogensen Gjorv, Associate Professor from the Institute for sociology, political science and community planning, and it is taught at both a bachelor and master level. A scenario is chosen each year which is then discussed both during the lectures and later in the mock US Security Council meeting. No one knows in advance what country he or she will represent as it is assigned before the me-

eting.

The course is not obligatory and any student can attend.

Extraordinary learning method

Gjorv, who grew up in Canada obtained her education in Canada, and learned about the Model UN during her stay there. She also did some role-playing during her education and was familiar with the concept.

— This is a completely different thing. It is very useful because it is not just the reading and then writing the exam. You

have to do something and you have to think for yourself. It is also a lot of fun. You have to think “why am I saying it and what am I going to say”. It is a completely different learning method.

Most of the students agree that such a kind of serious role-play requires a lot of self-confidence and often starts with fear since the whole UN debate is completely spontaneous and without previous preparations. Utopia brings positive feedback from the students and a short interview with Gunhild Hoogensen Gjorv.

How did you get to know about the course?

— I was about to take some other course and I realized it was not available. I wanted to take a 2000 level course and this was the only other 2000 level course available this semester. So I researched it with friends, and they all told me their experience with this course was fantastic.

Why do you participate in the Model UN?

— The UN is extremely interesting subject and it is the only response the international community has to what is happening around the world. It really

Robert Strand, Norway, Political Science, bachelor degree

Why do you participate in the model of UN? What is your motivation?

— Basically to get better understanding of how the UN works. It is one of the principal organs of the world. I was always interested in how the world works so I thought it would be beneficial for me to basically dive in. To learn a lot more about how the UN works and how the relationship goes on within the UN. How the decisions are made. Because it

is something that affects the world.

What have the last days of participation in the model UN given you?

— It has given me quite an insight regarding the entire system. It has tremendous potential to do things like this. I personally think that it needs to be reformed; the major problem is that it looks like the UN is getting things done not considering countries personal

interests. And it needs to be reformed to much more fairer voting system where one has a vote – vote on this, that’s what we agree on.

Would you recommend participating in the Model UN to others?

— Yes, I would very much recommend people to try the course. Yes, it can be a little dull at times. For me it sounded really boring, coming here and just talking and talking, but

The Model UN gives you quite an insight on how difficult it is to try and reconcile between two countries. And that is a very valuable insight for students.

when you come here you actually have to try to get the resolution pass through and play the representative. It gives you quite an insight on how difficult it is to try and reconcile between two countries. And that is a very valuable insight for students. Not only for those who are interested in the UN and what they do. It is a valuable insight nonetheless just to know. So then when you see on the tv “ok they are actually doing this and this” in the UN and now you know how it actually works.

How did you get to know about the Model UN?

— I needed study points so I looked at the courses and this one seemed interesting.

Why do you participate in the model UN?

— It is interesting to see how the Security Council works.

What have the last days given you?

— I have learned a lot about the process in the Security Council. And it is very formal language so I have learned to speak a little bit more proper in such settings.

Would you recommend parti-

Arnt Otto Østlund, p

Magnus Lyngra, Poli

e, 3rd year, Bachelor

is the most interesting thing to participate in.

What have the last days of participation in Model UN given you?

— These days have given me a lot. There have been a lot of discussions. It has given me insight about other countries and also my own delegation, which was the delegation for the republic of Korea, and how the UN operates and why they have trouble succeeding in getting anything done with all the bureaucracy they have.

Would you recommend participating to others?

icipating in the model UN to the others?

— Oh yes, it is a very interesting theme.

How did you know about the lecture?

— It was one of the classes I could choose. And I thought it was interesting to follow, so that is why I took it.

Do you get to choose which country you want to represent?

— Yeah, sure, it is one of the most interesting courses I had a pleasure to participate in.

Everything that happens in the model UN – is it scripted or spontaneous?

— We are entirely spontaneous. We have to make up everything on the spot. We start with a position paper to research our country and find out what the countries position is on different subjects. And from there we just have to take our stands.

So it is about trying to get into minds of your country, how they would behave?

— Yes, that is the point.

— No, when we came in we were already elected to represent a country. So we couldn't choose.

Do you feel it is difficult to represent your country?

— Well, you have to look into the official politics of that country, so it is a little bit difficult. We had some problems deciding on the position of our country for the debate. But it was fun and interesting.

science, philosophy and economy

Sepideh Doust, Iran, representing Russia, student of the Peace and Conflict Transformation

Why do you participate in the Model UN role-play?

— It is an obligatory role play for our course which is called Model UN. So the students have to participate in it. But, personally I am really happy that I took this course and can be here in the role play.

What have the last days given you?

— This role-play has given me a general picture of what is going on in the Security Council. And made me familiar with the procedure and formalities connected to the Security Council. Furthermore, one of the interesting points here is that you can see and feel that all the delegates show great concern for their

own interests and they decide and choose their allies according them.

So you can understand how the decisions of the Security Council can be affected by the interests of the states, especially the major powers. Furthermore, as a student I felt that it was the kind of fear that had overshadowed the first session. But as time was going by all the delegates felt more comfortable, they talked more freely, and presented their views. From my point of view it is a great practice of presenting yourself in front of other people. It makes you more confident and teaches you how to talk respectfully and how to tolerate the opposite opinions. You find out how difficult and tough job the Security Council

does, because it is really difficult to compromise to write a resolution.

Would you recommend participating to the others?

— Sure, because I really enjoyed it and it is really interesting and helpful.

Did you find it difficult being Russia?

— It would be difficult because Russia presents one of the most powerful countries in the Security Council and it is very influential on the decisions the Security Council does. The position of Russia is, most of the times, against the United States and its allies and it makes everything really difficult.

Gunhild Hoogensen Gjør, Associate Professor, Institutt for sosiologi, statsvitenskap og samfunnsplanlegging

— This is the Model UN course for students at the bachelor and masters level where they learn about the UN and particularly about the Security Council. We have different scenarios each year and they learn about different areas of the world and problem areas in the world that the UNSC deal with. This year we take human rights, especially women's rights in Afghanistan in particularly increasing violence against women in Afghanistan.

How are you satisfied with the students participating in the role-

play?

— Once they get into it you can see that they start to understand how the SC functions and maybe more importantly how it does not function. How it can be very much hindered – especially the desire to come to a solution. That they notice that it can be very problematic for the SC to come to ideal solutions and that the SC is just a combination of different countries who are sitting there. What they do is dependent on those countries and their interests. So for the most part you see students becoming those

delegations and playing the role and start to gain understanding. It is very satisfactory experience to watch them to learn this. It is also a lot of convincing from my side weeks before the conference that this is serious and you have to think about these issues beforehand. Unfortunately, we now have much smaller budget for this course. This conference should be a big event for students. Model UN at other universities do not give credits. But now we are sort of limited in our abilities to turn it into an event that it could be.

FOTO: NORDLYS / MORTEN RYDLAND HØYNING

Egenrullende fest

Kunne du tenke deg å feste på en buss fram til klokken fem om morgenen, bestemme musikken selv og ha 44 venner med deg på turen? Nå har tilbudet "Festbussen" kommet til byen.

IDA BING
IDABING@HOTMAIL.COM

Utested på hjul

Musikk fra kraftige høyttalere og stoler i grupper rundt små bord. Lounge og lysspill i taket. Det skåles i glass og synges med, beruselsen stiger i takt med stemningen. Du kunne vært på et av byens utesteder, men i stedet befinner du deg i en buss fra 90-tallet. Vorsing, taxi og en endeløs kø inn til utestedet er byttet ut med en form for rullende Roger's, hvor du attpåtil kan bestemme musikken selv. Så lenge du er over 18 år kan du få oppleve den rullende festbussen i Tromsø, som har sin rute mellom Kvaløya, Tromsdalen, Kroken og Tromsøya, og i tillegg ta med deg det du vil drikke inn på bussen.

Kan ikke være negative

Konseptet rundt festbussen startet opp i midten av april i Tromsø. Festbussen har blitt godkjent av både politiet og Statens Vegvesen her i Troms, men det hersker fortsatt spørsmål rundt gjennomføringen og bruken av prosjektet, til tross for at den

negative tilbakemeldingen lar vente på seg. Festbussen har nå begynt på sin seks måneder lange prøveperiode, og i tett samarbeid med politiet skal bruken av den rullende festbussen settes på prøve. Festbussen framstår som gjennomførbart i henhold til reglementet, som gjelder både sikkerhet i trafikken, og bruken av alkohol om bord i bussen.

3 og en halv pils

Utopia møtte hjernen bak konseptet, Frode Smines (37), som sammen med en god kameratgjeng kom opp med det rullende festkonseptet for ti år siden.

— Vi var en kreativ og sosial kameratgjeng som starta opp i Lakselv i 2003. Vi hadde det trivelig sammen og bestemte oss for å bygge en buss som dette, forklarer Smines om konseptet sitt. En skulle tro at Festbussen hentet sin inspirasjon fra russefeiringen i Oslo, eller andre storbyer i landet som etter hvert har tatt opp tradisjonen med en rullende fest i gamle busser. "Å rulle" er et kjent fenomen blant russ i hovedstaden, men like integrert

er ikke konseptet her i Tromsø. Men kameratgjengen til Smines kom opp med tilbudet i hjembyen Lakselv, uten russefeiringen i tankene.

— Festbussen fungerer som en persontransport for folk som vil ha en sosial stemning. Du betaler deg inn, og kan hoppe av og på når du vil innenfor kjøreruta. Jeg vil si at det koster omtrent 3 og en halv pils å være om bord!, sier Smines.

Nattugla kan ikke måle seg

Det koster 300 kroner for en billett, og 250 kroner for studenter ved framvisning av studentbevis i bussdøra.

Hvorfor skal jeg betale 250 kroner for en billett, når jeg likeså godt kan ta nattugla hjem fra byen?

Nattugla har ved flere anledninger prestert å senke lysene og skru volumet høyere opp — hva er det som gjør festbussen så unik?

— Hvis du ikke bor sentralt er det et rimelig alternativ, svarer

Smines.

Og det er her de tre og en halv ølene kommer inn i bildet:

— Det koster omtrent 300 kroner for tre-fire øl på byen nå. Hvis du i tillegg skal ha taxi, fra for eksempel Kvaløya, vil du være oppe i 300 kroner der også. Hvis du tenker rundt det hele får du altså de beste timene på byen, en egen buss og hjemkjøring etter endt fest til denne prisen, forklarer Smines videre.

Festbussen kjører i tillegg fram til klokken fem om morgenen, i motsetning til Uгла med sin siste tur klokken halv fire. Smines er ikke i tvil om at den gode feststemningen vil oppleves i like stor grad på et rullende utested, så vel som de mange utestedene i byen. Festbussen ser helst at sine gjester bestemmer musikken:

— Ja, helst det. Ha med egne minnepenner eller CD-er, så kan vi møte gjestene best mulig. Det er ikke sikkert musikken vi stiller med fyller behovet, påpeker han.

Bussen fungerer som et lukket

festarrangement, og det er derfor mulighet for gjestene å innta rollen som en rullende DJ ut i morgentimene. Og slikt blir det jo god stemning av.

— Om folk ser på det som et rent transportmiddel skjønner jeg jo det, men man kan ikke sammenligne en festbuss og Nattugla. Du kan jo se hva som skjer hvis du prøver å drikke øl på Nattugla, legger han til.

Positivt overrasket

Tilbakemeldingene fra politiet i Tromsø har vært positive. Da Frode Smines tok kontakt med politiet tidligere i vår henviste han dem med en gang til politiet i Lakselv og Karasjok.

— Jeg la fram konseptet, og fikk ingen negative kommentarer overhodet. Politiet i Lakselv og Karasjok kunne gi politiet her nede info om hvordan tilbudet har fungert godt der oppe, sier Smines. Han roser politiet i Tromsø for deres positivitet, åpenhet og ikke minst ærlighet: - Jeg er positivt overrasket. Politiet var ærlige med oss fra dag

én, og vi fikk en politifullmektig advokat til å se over regelverket vi opererer med.

Kort tid etter presentasjonen ble Festbussen godkjent som en virksomhet også i Tromsø.

— Jeg er positivt overrasket til det motsatte er bevist, det vil testperioden vise!, sier han entusiastisk.

100 kroner for tips

Nyheten om festen på hjul har vakt stor oppsikt på sosiale medier. En tweet fra forrige uke stiller spørsmålsteget ved gjennomføringen av en slik fest: "Genialt, eller helsefarlig?"

Hva er din kommentar til dette?

— I dag lever vi i 2013, og veldig mye blir sett på som helsefarlig. Er du da mot utelivsbransjen generelt? Smines er klar i sin tale;

— Dette er en kontrollert fest med et generelt reglement. Her gjelder generell folkevett, sunn fornuft og kardemommeloven.

Hva skjer hvis folk bryter reglementet som er satt? Mye

kan jo skje når folk får i seg alkohol?

— Er folk overstadig beruset og oppfører seg dårlig stopper vi og tilkaller politiet, eller kjører vedkommende rett hjem, sier Smines. Han påpeker videre at aldersgrense blir kontrollert i døra av sikkerhetsansvarlig, og hvis det forekommer bruk av narkotiske stoffer eller vold tilkalles lovens lange arm på flekken.

— Hvis noen i bussen ser ting som ikke burde forekomme kan de tipse sjåføren eller sikkerhetsansvarlig om bord, og dermed få en belønning på 100 kroner kontant. Tips belønnes, påpeker han.

Billettene betales på kortautomat og er bare gyldig mot framvisning av kvittering. Slik forhindres det at folk som ikke har betalt kan snike seg inn på festen, og det reglementet opprettholdes med henhold til avtalen mellom Festbussen og politiet.

Nøkkel ut av tenningen

Det kan oppstå visse problemstillinger når ulike mennesker møtes på en fest, særlig med brusende alkohol i årene. Dette

stiller i midlertidig Smines seg positivt til:

— Det gjør ikke noe at slike problemstillinger oppstår. Det viktigste er at folk må forstå konseptet, og de må få teste det ut og se om det fungerer. Folk er forskjellige. Det vi kan gjøre er å opprettholde en sikkerhet, og dermed vise til vårt reglement. Sånn er det bare, legger han til. - Vi har et strengt statlig reglement som må følges, det må bare beklages. Oppførselen til folk er jo forskjellig i beruset tilstand, og Smines skisserer opp et eksempel med situasjoner som kan forekomme:

— Hvis det er en gjeng med 19-åringer bak i bussen, og en gjeng med 40-åringer foran, er det ikke umulig at ulike problemstillinger kan oppstå. Vi har ikke opplevd situasjoner vi ikke har kontroll over. Men hvis det skulle skje er det nøkkel ut av tenningen og en telefon til politiet.

Hva med bevegelse om bord, det finnes ikke setebelter i bussen for eksempel?

- Dette er en 91-modell, så den kan brukes uten setebelter. Hvis

i midlertidig folk vil danse og bevege seg er det selvfølgelig rom for det, men da stopper vi heller bussen så folk kan danse fra seg når den står stille, forsvarer Smines.

Suksess eller fiasko

Prøvetiden vil avgjøre Festbussens skjebne, og avhenger i hovedsak av etterspørsel, og om folk følger reglementet som er satt, forklarer Smines.

Tror dere at mange vil komme til å benytte seg av tilbudet, eller er det mest sesongbasert?

— Jeg vet ikke, det kan jo være. Men jeg er åpen i troen. Folk må som sagt få tid til å forstå konseptet – prøve det ut, og de om det fungerer.

Konseptet har vært en stor suksess i Lakselv og Karasjok, og det som først startet opp som en hobby, har utviklet seg til å bli en bedrift.

Hva er deres fortjeneste på Festbussen, men bakgrunn fra tidligere erfaringer i Finnmark?

— Det er en helt okey hobby. Det er trivelig å ha på siden, smi-

ler han.

Per dags dato er det to busser i drift som Smines kontrollerer, ved siden av sitt daglige yrke som transportsjåfør.

— Vaskedama kommer om en time, så da er jeg fornøyd – mer trenger jeg ikke, gliser Smines, mens han lukker dørene til Festbussen.

Interessert i å teste ut hva dette er for noe?

Send en forespørsel om medlemskap til "Festbussen Tromsø" på facebook. Her kan du finne informasjon om ulike ruter og avtale tidspunkter for henting/oppmøte. Billetter koster 250 mot framvisning av gyldig studentbevis, og betales bare på kort. Bussen fungerer som vorschau, fest, og transport, og egnert seg godt for store grupper/lag/foreninger. Kan også brukes til utdrikningslag, feiringer og lignende. Bussen har plass til 45 mennesker, så her er det bare å samle sammen kompiser og venninner og joine! Eller så kan du velge å stille deg hakket mer kritisk og heller se an konseptets utvikling. Del gjerne dine egne spørsmål, kommentarer eller erfaringer på Utopias nettsider!

annonse

UTROPIA SØKER...

Ansvarlig Redaktør

Som ansvarlig redaktør har du ansvaret for avisas daglig drift og må evne å tenke strukturert og strategisk. Videre bør du være samfunnsorientert, ha nese for gode saker innen nyhet, kultur og akademia.

Vi leter etter entusiastiske, pålitelige folk med stor engasjement. Utdanning eller erfaring innen journalistikk, ledelse og økonomi er et pluss. Personlig egnethet vil bli vektlagt.

Gode ferdigheter i norsk og engelsk er en forutsetning. En del skrivearbeid må påregnes.

Stillingen er 100 % og lønnes med 110 000,- i året

Søknad med CV og attester leveres til:

redaktor@utropia.no

eller

Utopia – Studentavisen i Tromsø

v/Barbara Lesz,
Universitetet i Tromsø / Hovedgården
9037 Tromsø.

Fristen er: 31.05.2013

For spørsmål om stillingen, ring 77 64 59 01 eller 94 10 12 83

Stilling ledig
fra 1. august

REIS MED UNGDOMS- BILLETTEN I SOMMER

Enten du skal på sydentur med gutta, storbyferie med jentene, russetreff i Stavanger, festival i Danmark eller Skottland, besøke slektninger i Bergen, kjæresten som studerer i et annet land eller bare synes det hadde vært deilig å reise vekk litt: Benytt deg av ungdomsbilletten til SAS!

Billigere flybilletter for deg under 26 år.
Bestill på sas.no/ungdom

A STAR ALLIANCE MEMBER

Kommentar

FRANCESCO POGLIANO

Eva Jolys foredrag tiltrakk så mange mennesker at auditorium to i teorifagbygget ved UiT var stappfullt. Folk satt seg i trappene og fant stoler her og der for ikke å gå glipp av talen til kvinnen mest kjent for å ha vært kandidat for De Grønne i Frankrike i 2012, og som spilte en rolle i investigasjonen etter bankkrisen på Island i 2008.

«Eurosamarbeidet – eurokrise og Europas fremtid» var tittelen på foredraget, som begynte med en liten introduksjon av tidligere rektor Jarle Aarbakke. Eva Joly begynte talen ved først å snakke om hva som var grunnlaget til Europa. Stiftelsen av det europeiske kull- og stålfelleskapet i 1951 var nemlig det første skrittet i retningen mot opprettelsen av EU. Dette felleskapet, født bare fem år etter andre verdenskrig, satt kull- og stålindustri som noe felles for Frankrike, Tyskland, Belgia, Luxemburg, Nederland og Italia. Et trekk som skulle gjøre en ny krig praktisk talt umulig mellom disse landene, som nå delte de viktigste næringsmidlene for krigføring. Felleskapet var mellom landene var demokratisk, og en måte å markere det nye Europa på; det var ikke plass til et totalitarisme lenger. En av de grunnleggende verdiene innenfor EU er nettopp kampen mot diktaturet. Denne verdien, nå sammen med økonomi, politikk og moral, er i en krisesituasjon.

Den økonomisk krisen kan vi alle

litt om, men hun forklarer det nøyaktig og presist ved å formidle mange tall. Hennes sentralbegreper er opprettelse av en felles skatteøkonomi i Europa som kan håndtere alle de som jukser og gjemmer pengene i skatteparadiser. Dette koster rundt 50 milliarder euro fra både Tyskland og Frankrike og må stoppes.

Politisk krise oppstår når folk mister sin tro til politikerne som representerer dem, og Eva Joly snakker om tre veldig kjente franske politikere som var involvert i enten korrupsjon, hvitvasking eller begge deler. Folk stemmer ikke ved valgene lenger, og dette gjør bare demokratiet enda svakere.

Moralsk krise skjer når toppolitikere ofrer fremtiden for nåtiden ved å kutte penger fra utdanning og universiteter, ved å privatisere og gi det offentlige til private. Dette gjøres for å beholde interesser til den ene prosenten av verdensbefolkning som vil at det offentlige skal ha så lite makt som mulig, sier hun.

Verdikrisen skjer når demokratiet blir satt i diskusjon av ulike partier, som den neo-fascistisk Gyllent Daggrø i Hellas, eller antisemitter i Ungarn. Man glemmer at Europa bygger på demokratiske verdier, og opprettelse av slike bevegelser viser tydeligere krisen i dem.

Løsningene Eva Joly foreslår er nemlig en felles skattepolitikk og dermed en sentralisering av mak-

ten i Europa.

Jeg finner meg ganske enig med nesten alt hun sier. Selv om hun er mest kjent for sin miljøkamp, er innflytelsen fra venstresida ganske tydelig: markedet er altfor fritt, og det kommer ikke nødvendigvis til alles gode, gjentok hun flere ganger. «En prosent»-setningen er også en referanse til de bevegelsene som har oppstått i hele verden, og særlig i USA med Occupy Wall Street. Det jeg ikke klarer å være enig med er blant annet retorikken. Hun sier at «alene kan vi ikke klare det» som et argument for at vi trenger å være oppslåtte, for ellers «kommer vi til å tape». Hun påpeker også at verdens befolkning skal nå 9 milliarder i nær framtid og at lille Norge, med 5 millioner, kommer til å ha veldig lite innflytelse i en verden der konkurransen for

kompetanse skal bli veldig stor. Jeg forstår ikke hva hun mener med «å tape». Er dette en kamp? Hvem konkurrer vi mot? Hvem kommer til å tape hvis vi vinner? Tape-vinne retorikk er noe av det fjerneste jeg kan tenke meg fra en grønn politikk, som vanligvis har interessene til hele planeten i tankene. Man kan hevde at «ok, hun mente at vi må vinne kampen mot krisen», men da hvorfor snakke om at vi er så få og verdens befolkning skal øke? Det ser ut som om mangel på kompetanse og ressurser i framtida skal skape et konkurransemiljø der bare den sterkeste vinner. Jeg klarer ikke å tenke meg en annen måte å tolke dette på enn noe grunnleggende galt, kanskje til og med litt nasjonalistisk.

Hun klarte deretter ikke å overbevise meg om at sentralisering er løsningen. Hvis en sentralisert

makt i Europa ville ha oppstått, da må det være valgt av folk eller representanter av dem (tenker vi annerledes, havner vi mest sannsynligvis på diktatoriske strøk der representanter ikke gjenspeiler folkeviljen). Hvis den er valgt av folk og hadde den gjenspeilet nåtidens oppslutning i de forskjellige europeiske landene, er vi sikre på at de som skal behandle skattepolitikken skal bli «de gode» og ikke de samme som brakte fram krisen? Et lite hint: Eva Joly og de grønne fikk 2,6 % av stemmene i 2012 i Frankrike, som er nesten det samme som De Grønne og Rødt fikk til sammen i 2009-valget.

Selv om ideene ikke er dårlige, kommer jeg ut mer skeptisk enn før angående hva som kan være løsningene til den økonomiske krisen.

Kommentar

Fra å bade i amputater til å motta Kongens fortjenestemedalje

Mads Gilbert får Kongens fortjenestemedalje for sitt arbeid innen akuttmedisin.

THEA VINGE

Medaljen henger høyt og blant nordmenn som har fått den er den avdøde motstandsmannen Gunnar Sønsteby, billedkunstneren Håkon Bleken og forfatteren Lars Saabye Christensen. Mindre profilerte personer har også mottatt medaljen for alt fra arbeid for bevaring av Bryggen i Bergen, innsats for toleranse og forståelse, innsats for kvinners og barns rettigheter og innsats for norsk kulturliv, til oppdagelser innen nevrobiologi. Dette illustrerer at ordenen gis til mennesker som har arbeidet i mange ulike disipliner og på tvers av klasse og status.

St. Olavs orden har blitt utdelt siden 1908. Blant kriteriene for å få den er: "Pionerinnnsats eller annen spesiell innsats av særlig samfunnsgavnlig natur på områder som kunst, kultur, vitenskap, næringsliv, sosialt og humanitært arbeid."

Han har gjort seg markert som overlege, professor, politiker og palestinaevn. Bakgrunnen for at han får medaljen er det medisinske og samfunnsmessige arbeidet han har gjort. Det er viktig å skille mellom hans rolle som politiker og hans rolle som lege, fordi medaljen gis uavhengig av hans poli-

tiske ståsted.

Vi bader i amputater

Gilbert er legen som i 2009 reiste til Gaza-stripen sammen med sin kompanjong Erik Fosse for å behandle skadde etter bombingene av Gaza-stripen. De to legene ble internasjonalt kjent da de sendte en kjedebrev-sms som beskrev tilstandene på Gaza-stripen, og i sms-en var det sterke, usensurerte beskrivelser av krisen. Det stod blant annet "vi bader i amputater". Ingen vestlige medier slapp inn i Gaza på den tiden, og Gilbert og Fosse som var der som

leger rapporterte hva de var vitne til i tillegg til å utføre legearbeid. Dette gjorde at de ble intervjuet av flere av verdens største medier, inkludert Al Jazeera og CNN. I etterkant av 2009-oppholdet gav de ut boka "Øyne i Gaza" som ble betegnet som høstens beste bok av NRK. Fosse og Gilbert satte fokus på de forferdelige krigshandlingene som rammet uskyldige, hjelpsløse palestinere; mange av de kvinner og barn.

I slutten av 2012 dro Gilbert tilbake til Gaza for å bistå et sykehus med å behandle krigsskadde palestinere. I forbindelse med denne

turen uttalte han til tv2 at Gaza var et barnefengsel. Gilbert har talt palestinere i Gazas sak i en årrekke og gjort seg bemerket som en samfunnsdebattant med sterke meninger som mange er uenige i. Noe man derimot ikke kan si seg uenige i er hans medisinske innsats i Beirut, Angola, Kurdistan og Palestina.

Gilbert mottar medaljen på UNN den 16.mai og føyer seg herved i rekken av nordmenn som kan pryde seg med den. For studentene i Tromsø må han sies å være både et eksempel til etterfølge og et forbilde.

Kronikk

The Arctic on the NATO watchlist as a strategic region with a global appeal.

SARA LUPINI
STUDENT OF PEACE AND CONFLICT
TRANSFORMATION

At the beginning of May a group of High Representatives of the NATO Council invited by the Norwegian Foreign Minister paid a visit to the most relevant Norwegian military institutions located in the Troms county.

The North Atlantic Treaty Organization is a military organization which has increasingly tightened its collaboration with the Norwegian government during the past years, thanks to both the unblemished Norwegian participation in the NATO Operation in Afghanistan and to the alignment of military and security forces in Alliances standards. The Secretary

General thanked Norway for its contributions to NATO missions, commenting on the ongoing visit to the Norwegian Joint Headquarters, which is the operational command centre for the Norwegian Armed Forces, with a clear statement: «Our North Atlantic Council visit is a clear sign of the important role Norway plays in the Alliance».

On the 6th of May, the NATO ambassadors, after visiting the Norwegian Polar Institute and the Coast Guard Vessel KV "Sortland" in Tromsø, have been hosted by the University of Tromsø for a brief lecture on Arctic Securities

and NATO concerns. The NATO ambassadors Tomáš Valášek (Slovakia), Lady Mariot Leslie (UK) and Ivo Daalder (USA) together with the Norwegian Foreign Minister, Espen Barth Eide, spent about one hour going through a series of "hot issues" both presented during the lecture and addressed by people attending the meeting.

The Foreign Minister expresses his own realistic concerns about the NATO future since we are experiencing an historical moment where economic crises are persuading national governments to allocate very few resources towards defense

spending, mining the foundation of any military alliance based on a concerted contribution to the military budget, in order to improve technologies, human know-how, arsenals, air fleets and any other skill or instrument required for a military mission or security operation. NATO is well aware of these economical restraints in investing on military items, that's why the US Council ambassador, Ivo Daalder focused his speech on the necessity of Europe to take primarily the responsibilities for the future Europe Security challenges, sharing more effectively the military bargains instead of letting the US provide security while waiting for the problems to come to the border.

The taken-for-granted decreased ability of the US to intervene worried many practitioners. Americans have become more skeptical to spend resources in Europe which is supposed to be a strategic partner au pair of the United States. It is not a case that while Daalder was openly stating the U.S. expectations in the University Auditorium, the NATO Secretary General, holding the monthly press conference in Brussels was stressing the importance of the EU to start playing a leading role in the NATO Alliance.

However the role of the Alliance members and the shared amount of duties are not new arguments of NATO panel debates. What sounds almost new is this renovating and inspiring NATO interest in the Arctic. The oddity is instinctively detected by our mind due to the fact that we are so used to consider the Arctic as a general scientific matter rather than a security - oriented one: climate changes, flora and fauna threatened by global warming, environmental pollution and so on, however since the beginning of the XXIth Century there have been some steps forward in considering the Arctic a strategic concern, a source of opportunities and controversies to be understood, analysed and discussed on international political platforms such as the NATO one.

A NATO Review contribution made in 2009 has been updated in these days accordingly with the visit paid by the High Representative to the North of Norway, the video document available on the web explains smoothly why NATO should be involved in

the Changing Arctic area. Espen Barth Eide introduces the video document stressing the importance of being aware about what is going on in the Arctic region, not because it is experiencing some sort of political crisis, but mostly for its peculiar collaborative environment between many countries intended to promote their interests and solve future problems toward diplomacy and cooperative policies.

Highlighting how fast the Arctic issues have gained the attention of many different countries, becoming one of the permanent topic in several political agendas, in Canada and US, Russia and even many Asian countries far away from the Arctic borders, spreading the relevance of the regional issues all over the globe, it is possible to understand the growing interest in promoting the awareness in the European setting.

Norway is nowadays asking for attention mainly from those organizations linked to its own strategic framework. The European Union does not speak for Norway, so it doesn't represent a super partes environment where to address controversies and open debates, but NATO is able to provide a common space for discussion. As the NATO Secretary General Anders Fogh Rasmussen, recently said: «After all, four of the five Arctic littoral states are NATO members. The Arctic is a hard environment. It rewards cooperation, not confrontation, and I trust we will continue to see cooperation»

The shared hope is that the competing interests and overlapping claims from the various nations bordering the Arctic do not lead to tensions within the Alliance, it is important to remember that certain delicate issues related to territoriality are still awaiting solutions. Different national perspectives and priorities represent a challenge for NATO to deal with conflicting interests in the Arctic Security Area which is becoming more and more central for many reasons as North to North communication and transportation, mineral and fossil fuel resources not yet entirely discovered and exploited and also fishery and maritime activities. Therefore the attempt of dragging the argument on the NATO table for a serious discussion is not implying nothing more than providing the Arctic region with the title of strategic concerned area.

annonse

Hvorfor ikke hoppe fallskjerm i

MIDNATTSØL?

Fallskjermkurs!
se nettsidene for mer info

Oppstart:

10. juni

Tromsø

8. juli

Tromsø/Elvenes

14. juli

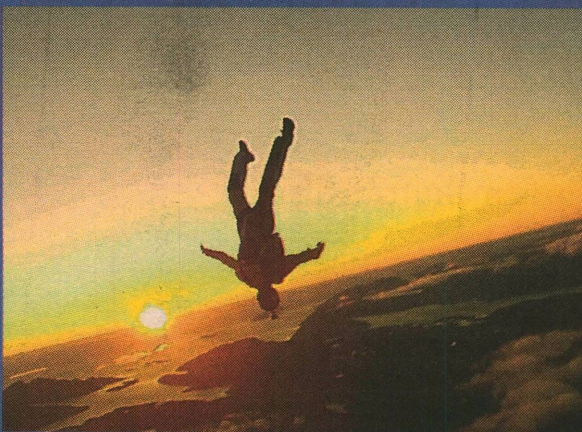
Intensivkurs Elvenes

22. juli

Intensivkurs Elvenes

2. september

Tromsø

Meld deg på kurs nå - hopp deg gjennom 2013
tromsofallskjermklubb@gmail.com

Skydive - because your mother told you not to
tromsofallskjermklubb.no

Feature

Slipp deg løs, tøs!

Hvordan har det seg at våren får alle til å kaste både klær og hemninger?

IDA BING

Den tiden vi er inne i nå gjør nordmenn flest gjerne. Den ellers så sjenerte befolkningen kaster både klær og hemninger, i takt med de gryende hestehovene i veikanten – forpestet med eksos og spy fra natens gjerninger, men vi elsker dem allikevel. Det første vårtegnet! Åh, for en befriende følelse og gå i t-skjorte nå om våren! Og alle de eldre mennene, og noen av kvinnene, stemmer ivrig med og drar i glidelåsen på buksene sine, rett under kneskålen, der rykker de til – og vips, så er turbuxa forvandlet til shorts. Herlig, herlig! Det fineste av alt er gutta som kaster jakka, flanellskjorten og til og med våger å luften armene i singlet, men den lille lua sitter til stadighet fast på toppen. Videre kan man også registrere seg andelen av befolkningen som sverger til Converse. Det er ironisk at så å si alle mennesketyper inngår en felles enighet om at dette skoene som funker til alt. Folk er så innmari forskjellige, og stilen spriker fra Canada Goose og brune kremer i trynet, til eldre herremenn som var ivrige rockere på 70-tallet, men alt rocka de sitter igjen med nå er et kraftig skjegg, samt de tidløse og klassiske skoene da. Gjerne med hull og slitte lisser, helst skal de ha overlevd en festival eller to, de skal for all del ikke være nye og stive.

Snøen smelter og blir erstattet av bar asfalt, pent dekorert med hundebæsj og gamle snusbokser. Jeg har fulgt med på smelteprosessen utenfor min egen inngangsdør, og det er fantastisk å se hva som faktisk dukker opp. Ikke bare gamle champagnekorker og fakler fra jula, men spritflasker av ymse slag, en noe slimete drinkmix, type pina colada, en haug med klær, en skinnfell fra et ubestemmelig dyreslag, tamponger og enda mer hundebæsj. Jeg tar meg selv i å tenke på alle de gangene jeg selv har kastet, eller diskret droppet, ting på bakken når snømengden absolutt var på sitt største nå i vinter. Så klart forsvinner det ikke, det samme gjelder søren meg bæsjen. Hvis jeg var hund hadde jeg anstrengt meg for å finne et passende sted, strategisk satt meg ned utenfor stien, eller sabla langt inn i veikanten. Da jeg fortsatt hadde hund for et halvt års tid siden (ja, han er dessverre død), så passet jeg på å plukke opp dritten. Noen vil kanskje si at det er flaut, eller at bæsj er naturlig, men herregud da menneske, plukk den opp. Det er

slitsomt å føle at du tråkler deg gjennom et minefelt av sprengklare bæsjer – noen vet du ikke med sikkerhet at er hundeeskrementer en gang, kan være fra naboen også, si!

Folk slipper seg mer løs om våren. Det er godt mulig denne løssluppenheten har sitt gryende utgangspunkt i ren og skjær våryrhet, eller sola som til stadighet legger et større beslag på døgnets timer. Men de siste ukene har artet seg annerledes, uten tvil. Folk har sluttet å kle seg i helsort, i alle fall de fleste, og stepper heller framover med et heldekkende antrekk av olastoff. Alle flipper om spillelistene sine og legger til Get Lucky mens de "danser som robotar" og kniser til hverandre. Det er nå så lyst ute at man for en gangs skyld kan se alt som skjer, og får med seg hvilke samhandlinger som foreløper ut i de små timer. For første gang ever har jeg holdt en lengre tale om hvordan det var lysere på utsiden av utestedet enn inni, og framført den med overbevisende bruk av retorikk. Ja, det var lysere ute enn inni, nikket folk og sølte øl. Alle var desto ivrigere på danser'n, og han ene på minst 50 år frontet iveren med å overrøse DJ-en med komplimenter allerede før klokka hadde bikken elleve om kvelden. Det kaller jeg god S.

En annen ting jeg har bitt meg merke i med våren er selvfølgelig den slitne, men dog så krampeaktige og hypre russen. Herregud, det er så gøy å være russ. Det vet jeg alt om; jeg rulla hver dag/natt i hele russetida og var helt hyper og drita hele tiden og shuffla til Party Rock Anthem som ingen har sett maken til, verken før eller siden, for det var vår russesang i 2011, fy fader så heftig fun det var! Sjenerte klassekamerater viste seg fram i all sin skrud, og alle la fra seg gamle forestillinger om fest, regler og hverandre. Jeg har i snart to år nå prøvd å legge russetida bak meg, og jeg har til dels klart det. Ting hadde vært vanskeligere for meg hvis jeg fortsatt var i Oslo, hvem vet, kanskje jeg hadde blitt med min lillesøster på en rullings rundt i byen med bussen hennes, "Øst und Vest", eller det som verre er; stilt opp på rullings i min gamle russebukse. Savnet er stort. Her i Tromsø er det noen lunde lettere, i og med at russefeiringen jeg observerer her blekner i sammenligning med min egen. Men

det er bare min oppfatning da, at det hele virker som et sirkus jeg har lyst til å døpe om til "Rullende Roger's". Men de kaster fortsatt klæra og sprader rundt i t-skjorte med påskriften "Torsk på 75 kg" og veiver med armer og russekort mens de heller innpå med cider fra Mack. Eller pina colada drinkmix, kanskje.

Det er digg med vår. Det er lenge siden jeg har vært så stolt og glad som jeg var nå i helgen, jeg fikk

lyst til å klemme mitt eget land hardt og lenge. Jeg fikk en kronesis til 11 spenn, og en GRATIS kaffe med på kjøpet. Har aldri sett maken til deal, selv ikke den med pizza på Narvesen til 20 kroner klokka fire natt til lørdag. Jøss i ball, jeg var helt sjokkert lenge etterpå. Slik har det altså blitt, i landet vårt, at du måper rett fra hjertet når du opplever å måtte betale langt mindre enn du forventet for en vare. Kaffen sugde og smakte bæsj, men uansett var den

gratis, og det følte helt fantastisk. Jeg var faktisk i en såpass kraftig tilstand av semisjokk at jeg så vidt observerte den middelaldrende damen i stramme skinnbukser, høye skinnstøvletter og skinnjakke, med en halvt oppreist gange, klakkende nedover Storgata. Jeg vedder på at hun så ut av vinduet den morgenen og tenkte; jøss det er jo vår, for så å åle seg inn i de trange skinnbuxsene, smile skjevt til seg selv i speilet og stabbe seg av gårde. Det er vår – alt er lov.

annonse

EKSAMENSKLAR?

Vi har alt du trenger til eksamen!

- lovsamling og traktatsamling
- repetasjonshefter
- innleveringsfoldere
- oppgavesamlinger
- formelsamlinger
- Memobøker
- korrekturlakk
- gode penner

Husk å kjøpe:

- penner
- repetasjonshefte
- formelsamling
- bananer
- sjokolade

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D L E R

Dance for your health

Dance is a unique and fun form of exercise. It not only lets you get loose and have a good time but also easily keeps your body in shape and puts your mind at ease.

ANNA KRÜGER
AGAPE.ANNA@GMAIL.COM

Even before human beings could write, they could dance. The rhythmic movements of the body appear to be inscribed in our genes.

People have always danced for a multitude of reasons - to mourn, to celebrate, to give thanks, to preserve cultural heritage and legends, to demonstrate physical proficiency, to affirm and express individuality and to entertain.

Dance: Work-out and stress vaccine

Dancing is an exceptional form of exercise because it provides the combined benefits of aerobic exercise, such as running or biking, and anaerobic movements, which give you flexibility and balance, while at the same time interacting socially. When you are engaged in dancing it is easy to meet new people and make friends.

On the physical level, it has been shown that dancing may help to strengthen your bones and muscles without straining your joints and help tone your entire body. Further, it can improve your posture and balance and help alleviate and relieve back pain. Your endurance, stamina and flexibility may experience a boost as well. Dancing is truly a workout for your whole body and it lets you feel more energetic and active.

Besides physical benefits, dancing is also helpful when it comes to escaping the day-to-

day stress of life. When you feel stressed out, engaging yourself in dancing provides you with the "feel-good" hormones that lift your mood and give you a break from uneasy thoughts. The rhythmic motions of dance may even activate mechanisms similar to centering techniques used in meditation. Additionally, dancing itself can replace negative stress-related routines or induce a different attitude toward one's situation, which makes it an excellent tool for managing stress.

What may be a surprise to some is that dancing is even beneficial for your cognitive abilities. It provides you with triple rewards for the brain. Through physical exercise, there is an increase in blood flow to the brain. The social aspect of the activity leads to reduced stress, alleviates depression and can be helpful when it comes to loneliness. Finally, the memorization of steps and movements as well as working in coordination with a dance partner provide cognitive challenges that are essential for brain health. A panel study published in the respected "New England Journal of Medicine" even found that dancing at least twice a week may decrease the risk of Alzheimer's disease and other forms of dementia in the elderly.

Find your style

If you hate monotonous exercising, dancing will be the perfect choice for you! The

FOTO: THATDANCE / WIKIMEDIA COMMONS

high variability of dance moves provides an inexhaustible supply of new forms of dancing and styles. Once you have settled down with the basics of one style, there will be loads of options for you ahead. There are no limitations to your own creativity on how to create your routines or invent new moves.

The most important decision is of course the dance style you want to get started with. You can pick styles that have slower (e.g. Waltz, Fox-Trot) or more rapid, energetic movements (e.g. Salsa, Zumba, Jazz

or Step Dance). Further, you can decide if you would rather dance in a group than dancing with a partner. Or if you just want to be on your own, you can just tack along with some music and bob and jig in your room. The possibilities regarding dancing are just endless. Just pop by your next dancing school, health or dance club and try one of the many offered introductory or trial sessions.

Another aspect to consider before you start is that, similar to most exercises, the magnitude of benefits you can achieve de-

pends on the dance style you are performing, your physical fitness, the duration of the dance session and how demanding it is. So if you want a more strenuous exercise with the aim of losing weight, a fast-paced style that helps you burn lots of calories such as Zumba might be the best choice.

But if you are still undecided about which of the many dance styles you want to try, the best thing is just to experiment and choose the one that is most fun for you. Just get loose and kick up your heels!

MASKOT REAL OUTDOOR FESTIVAL

No doubt Tromsø is a paradise for people who love sports - especially outdoor sports! But until now, it lacked an annual event that would collect all the outdoor people together to enjoy the nature, have fun and compete a bit. A new festival is trying to change this.

OLGA KOULIKOVA
GAERLACH@GMAIL.COM

The first weekend of May an idea for an outdoor festival was floating in the air, and came to life in the form of the Mascot Fresh Air Day and Festival. No doubt Tromsø is a paradise for people who love sports, especially outdoor sports! But until now, it lacked an annual event that would collect all the outdoor people together to enjoy the nature, have fun and compete a bit.

The organizer of the event - David Jaros told us how he came up with the idea of the festival. "Actually it was quite funny - I was in the toilet at my friend's place like 5 months ago and thought that it should be logical to have an Outdoor festival in Tromsø. But when I asked him a minute after whether there was one he answered "no", and I understood that there was a field for future work!" After that David spent the next 4 months of his life organizing everything - from ordering the design of the Festival symbol to finding the equipment. "It was hard to do everything alone", he says, "and the next year I want the festival to happen, but I hope the outdoor sports clubs will be more active and to organize the activities themselves." ...

The festival contained a variety of different activities, both indoor and outdoor.

On Saturday morning it started with a climbing competition in Klatteklubb, which was

democratically judged by the competitors. Climbers were offered 14 routes from pretty easy to very challenging, which they had to try and climb (or not) within 4 hours. The fun part was in the "dynamic" part, where the climbers had to jump from one holder to another in a row, and when all tried, the ones who succeeded went on by trying to do it from a further holder. All the competitors were very supportive and good to each other and it didn't seem like a fight at all. It was easy to judge the jumps, and the winner was an international student from Spain - Fernando. But the winner of bouldering itself was determined by a vote of the climbers - they had to choose 3 people who they thought were stronger, more technical or had a stronger will for victory.

In the late afternoon the competitions were followed by the social part of the festival that took place in the well-known and beloved venue, Driv. The party had 3 extremely interesting guests that all of the outdoor people were dreaming (even if they didn't know it yet) to listen to. Harald Dag Jølle opened the party at 18.00 and spoke about his crossing of the South Pole; hundreds of years after Amundsen first did this. Next up was Florian Hiss - talking about his cycle tour along the western longitude of Europe - from Nordkapp to Gibraltar. Then, Audun Hetland told about his life under the sails. And finally, the legends

of Norwegian climbing - brothers Håvard and Sjur Nesheim recited tales about their first ascents and more. Afterwards the winners of the climbing competition were named and the disco party began.

And Sunday was a real outdoor festival for all the people in Tromsø! It all started in Telegrafbukta at 10.00 am where there were two opportunities - either to jump in the car and go to Lille Blumann for a Chinese downhill race, or to stay and chill out in the sun on the wonderful sandy beach of the bay. The Chinese downhill race was about reaching the top of the mountain (as we love to do) and going down as fast as possible in any way

you could imagine: skiing, running, jumping, sliding on your butt or with something under it. The winner was considered to be the one who had the most fun!

For those who stayed in Telegrafbukta the time was not any less interesting - they were able to join in the water activities! Either to get into a sea kayak and spend 40 wonderful minutes paddling around, or to go sailing! A beautiful sailboat, Hera welcomed aboard 4 people at a time while its relaxed and peaceful young captain Mathias sailed you through the sea, despite the absence of wind. And those who were bored while waiting to go out to sea could practice their skill of slack-line wal-

king. When people got hungry after breathing so much fresh fjord air, they were able to buy tasty waffles and grilled sausages from the well-prepared organizers. At 16.00 the sailing and kayaking had finished but some people still stayed in the bay, chatting and having a good time.

The closing part of the festival was "Tromsøya rundt" where participants could explore our beloved island once more, by cycling around it in the light of a low northern sun.

This year was only the first step, but I hope the Mascot Festival will become an annual event, attracting more and more participants each year.

FOTO: OLGA KOULIKOVA

Velg sykkel i stedet for bil

Treningscenter er flott, men det er synd å se alle som står i kø eller er på vei til et senter for å sitte på en stillestående sykkel. De kunne egentlig ha syklet og hatt samme utbytte, slippe å ta bil til steder der du skal være aktiv – sier Henrik Romsaas om alt fra samfunnsholdninger til Tromsø som sykkelby.

ALEXANDRA TENEBROSO
ALETEN-2@STUDENT.LTU.SE

Denne mannen har vært i lokale aviser og på NRK. Han handler matvarer med en trildebår, og de gangene han ikke er observert på en sykkel, hopper han bortover korridorene på Rådhuset. Henrik Romsaas er prosjektlederen for Tromsømarkaprosjektet, hvor opprustning og tilrettelegging av friluftssarealene er en hovedprioritet. Tromsø kommune skal i en fireårsperiode investere nesten 20 millioner kroner i grøntområdene på Tromsøya for at flere kan bruke områdene til fysisk aktivitet, friluftsliv og daglig transport.

Romsaas er ikke fra Tromsø opprinnelig, men har tilbragt mange år her og kjenner Tromsøya like godt som sin egen lomme:

— Jeg studerte biologi her i 8 år, også jobbet jeg her i 10 år. Studiekonsulent og rådgiver på både medisinsk biologi, geologi og fiskerifag.

Romsaas antyder at Tromsø tiltrekker friluftsfolk:

— Friluftsliv. Jeg tror det er grunnen til at mange kommer hit, mange velger byen før de velger studiet. Jeg tilhører generasjonen av studenter med tredagers uke – mandagen pakker man ut turutstyret, fredagen pakket man det inn og dro ut.

Tromsø Studentenes Idrettslag er heller ikke ukjent for Henrik Romsaas:

— Jeg har vært med i Fjellgruppa og TULL, på det meste så kunne vi være 200 på tur. De aller fleste fjellene er trygge å gå på, det er viktig med kompetansefolk som kan peke på trygge områder i gruppene. Fortsatt så går mange studenter på tur, men i privat regi.

Holdninger og helse i dagens generasjoner

Livsstilen er i konstant endring, noe som kan sees fra generasjon til generasjon. Romsaas har selv vokst opp med mye bevegelse, noe ikke alle som vokser opp i dag er vant til.

— Jeg har en sønn på 5 som sier "pappa, hvorfor løper du?" - jeg er født til å løpe. "Hvorfor løper ikke de andre?" - De har sluttet å løpe. Det er synd, for det å løpe, leke og herje rundt er noe de fleste gjør som barn, men så slutter de med det.

Siden det er et spørsmål om holdningsendringer og generasjonsforskjeller, lurte jeg på om Romsaas hadde noen tanker angående dette. Med referanse til forskning, mener han at hvis dagens 15-åringer fortsetter å bevege seg mindre enn dagens 70-åringer, vil den yngre generasjonen leve kortere enn den foregående. Samtidig er han optimistisk, da mange faktisk er meget aktive.

— Allikevel så vet vi at det er fortsatt rundt 20% som er inaktive, totalt passive. Det er skummelt.

Tromsø som sykkelby

Romsaas sykler mye selv og håper å få større andel av Tromsøabefolkningen med på planen.

— Du skal ha en god unnskyldning for ikke å sykle, mener Romsaas.

Han utdyper:

— Der er for få som sykler i forhold til det store potensialet som er for sykling til campus. 90 % av studentene har mindre enn 30 min sykkeltid slik kartet viser. Det er kanskje et av de

universitetene i landet som ligger best til rette for at folk skal kunne sykle.

Han har med seg to kart som viser reisetid til UiT til fots og med sykkel. Tanken til Romsaas er at det skal være attraktivt å bevege seg, og slik han opplyser situasjonen er det utrolig mye som kan gjennomføres for tilretteleggelse av dette målet. Henrik Romsaas mener også at noen populære tiltak må til:

— I dag er det gratis å parkere på universitetet. Tenk de 2200 parkeringsplassene, 30 kr. dagen, ville blitt mange millioner. Inntekt som vi kunne brukt på å bygge ut sykkelveier, skistall, dusjfasiliteter, sykkelgarasje, mye tilrettelegging for at folk kan bevege seg til og fra campus.

Videre forklarer han:

— Hvis det koster å kjøre bil og parkere bil, og det er knapphet på parkeringsplasser, har det en oppdragende virkning. Det er slik at om du ikke kommer halv ni, så er det ikke parkeringsplasser igjen.

Holistisk og pragmatisk

Romsaas er på ingen måte imot treningssentre, men virker å ha mer pragmatisk tilnærming til fysisk aktivitet.

— Treningssentre er flott, men det er synd å se alle som står i kø eller er på vei til et senter for å sitte på en stillestående sykkel. De kunne egentlig ha syklet og hatt samme utbytte, slippe å ta bil til steder der du skal være aktiv. Det er ingen steder på Tromsøya som er lengre enn 750 meter unna et naturområde.

Romsaas kunne opplyse at det kommer en utendørs treningssenterpark i Telegrafbukta, en på Charlottenlund og en på Nordøya er under vurdering.

— Det er ikke noe galt med treningssenter, det viktigste er at folk beveger seg. Men både økonomisk og tidsmessig: altså det koster mye å gå på treningssenter, det koster mye å kjøre bil, jeg håper det vil koste å parkere bil. Du tjener inn en sykkel ganske fort på denne måten.

Videre fortsetter han:

— Hvis jeg får viljen min, vil det i fremtiden være slik at du kan skrive ned på skatten når du sykler. Du må uansett ta deg inn til studiestedet, da kan staten legge til rette hvis de virkelig mener at det er så viktig å bevege seg til og fra arbeids-

plassen.

Tromsømarkaprojektet

— I vinter fikk vi ekstra midler fra blant annet UiT og UNN til Tromsømarka for å trække klokken 5 om morgenen. Vi har tellere i lysløypa som tilsier at folk bruker den allerede fra halv seks om morgenen, sier Romsaas.

Jeg bruker anledningen til å påpeke hvor fint det hadde vært å kunne bruke skiløypa uten at skiløpere klikker i vinkel fordi jeg er i veien. Henrik Romsaas har tatt høyde for dette utfra erfaring:

— Det er opptråkket halvannen meter ytterst nå for at folk skal kunne gå der. De som går har nå plass til å gå to og to i bredden uten å føle at de er til sjenanse for andre. Skiløpere opplever også mindre konflikter.

Noe av tanken bak Tromsømarkaprojektet er å snu trenden med flere bilister, og tilrettelegge for at folk skal kunne ta seg med egen kropp fra og til arbeidsplassen.

Tromsøya versus fastlandet

— Nå skal Tromsøbrua få nytt lag asfalt til sommer og gangveiene skal repareres. Jeg tror sykkelbusser er veien å gå.

Romsaas forklarer videre hva en sykkelbuss er:

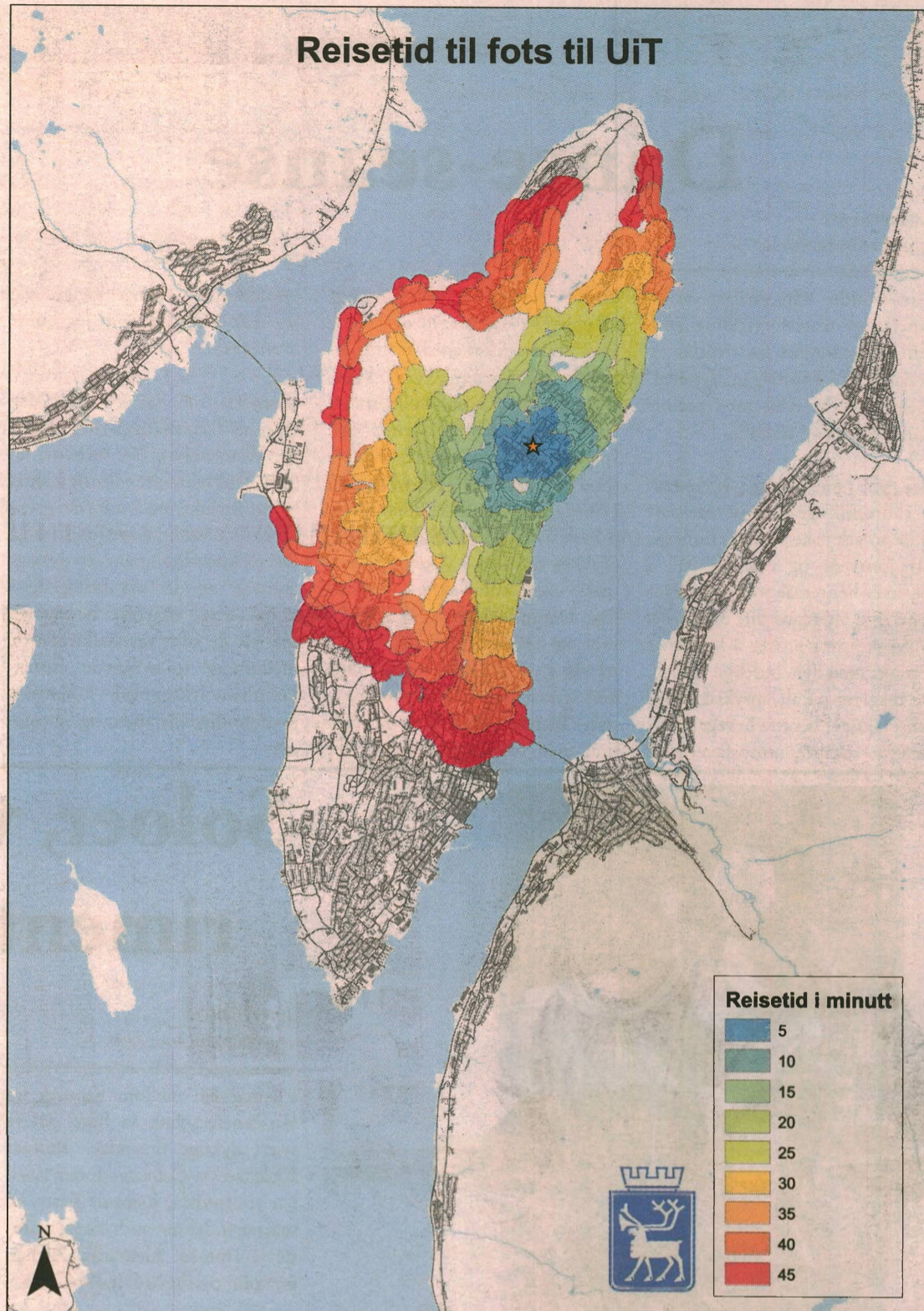
— Man får muligheten til å ta en buss fra Lunheim, der stabler folk inn masse sykler, bussen går gratis gjennom tunnelen. Det er som en shuttle, frem og tilbake via tunnelen, i rush-tiden. Kanskje vi får en sommerferge, det hadde vært en turistattraksjon.

Sykling på Tromsøya virker som en hjertesak for Henrik Romsaas, men syklistene virker ikke helt integrert i Tromsøs trafikk. Dramsveien kan fortone seg som et irritasjonsareal for syklistene, bilister og fotgjengere. Til dette bemerker Romsaas følgende:

— Det er om å gjøre å være litt smidig, at det går begge veier. Hvis man stopper og slipper bussen forbi er det null problem.

Han fortsetter:

— Flere syklistene hadde hatt ulykkesdempende effekt, da hadde byen og bilister tilpasset seg bedre og omvendt. I byer som Sandnes, København og Stockholm er det få ulykker med sykler, i forhold til det

KART OVER REISETID TIL FOTS TIL UiT

store antallet syklistene, fordi hele samfunnet er innstilt på å ta hensyn.

Viktig for studenter

— For studenter som er opptatt av å konsentrere seg, gjøre det bra på studiene, er fysisk aktivitet viktig. Derfor tror jeg at løsningen for de fleste studenter ligger i det å gå, sykle, gå på ski fra og til studiestedet.

Romsaas avrunder med en liten bemerkning om studentstereotyper:

— Jeg studerte biologi og opplevde at det var en holdning: mange spøkte om at det stod ski i inngangsparti, vi gikk i anorakker, det var en del av imaget.

Noen ting har holdt seg fra Henrik Romsaas sin studietid, for dette høres nøyaktig ut som dagens stereotypi av MH-studenter.

VÅRSCENEFEST 2013

Danse-seanse

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Seanse under Vårscenefest var en annerledes teaterforestilling som hentet inspirasjon fra trender og trivialiteter i hverdagen. Forestillingen blandet dans med performance-kunst og teater.

Noe av det mest viktige og fangende i forestillingen var bevegelsene til de to atletiske kunstnerinnene: Siri Jøntvedt og Snelle Hall. I «Seanse» hentet de to kunstnerinnene sine alteregos Siri og Snelle: to synske som prøver å komme i kontakt med den åndelige verden. De reagerer på alt «psykisk» med danse-aktige, besatte bevegelser. «Seanse» skapte atmosfære med

bruk av lys og lyd. Det glimrende og plutselig kommende og gående lyset understreket en skummel atmosfære sammen med rare, skumle lyder. Jøntvedt og Hall benyttet også multimedialitet av teater. De spilte et videoopptak av et møte med et spøkelse på lerretet i salen. I tillegg gikk de ut til publikum og prøvde å engasjere dem i spillet. Stykket var likevel ikke en skummel, «skrekkfilm-aktig» forestilling. Det inneholdte også mye humor og selv om de pleide å ta alt på alvor, virket hele stykket ikke helt seriøst - og selv litt humoristisk. Blandingen virket generelt bra, men var litt forvirrende for

publikum og mange ganger var jeg ikke sikkert på om jeg burde le eller ikke.

«Seansen» var kanskje ikke den beste av forestillingene jeg så under Vårscenefest. Det fortjener allikevel berømmelse for originalitet og for forsøket på å utfordre grensene til en vanlig teaterforestilling. De to kunstnerinnene er dyktige dansere, og det var behagelig å se på deres elegante bevegelser, spesielt de som var synkroniserte mellom de to kvinnene. Kunstnerinnene lyktes også i å fremvise mangfoldige tilstander og emosjoner.

FOTO: JULIA MORTENSEN

FOTO: JUAN PABLO

FOTO: BERNT BJØRN

Soloer, virtuosoer, eksperimentelle smakebiter.

JUAN PABLO
JP.ETEREO@GMAIL.COM

I samarbeid mellom KontAk fra Vårscenefest fikk vi høre på tre svært dyktige musikere: Thomas Kjekstad fra Oslo, og under parolen «borte bra, hjemme best», to masterstudenter ved konservatoriet i Tromsø: Aleksandr Pilchen på fiolin og Ingvild Staff på saxo.

Med gitar begynte Kjekstad. Fort. Plutselig stille. Og derifra spiret en rekke harmonier som like plutselig tok slutt. Mellom eksperimentell

blues og fantasi, som minnet litt om kjempetrioen McLaughlin, de Lucia og di Meola, viste han full kontroll og energi over den mystiske musikktreessen.

Da kom saxoen. Like dyktig. Ikke så fort. Nei, plutselig hoppende. Jeg prøver å imitere med ord den slags musikk vi hørte den kvelden, for det er ikke enkelt å beskrive: en skikkelig fet linje av rå energi, hvor musikeren virket som en for-

lengelse av instrumentet – og ikke omvendt.

Til slutt fikk vi høre på Aleksandr, som i tillegg til en lignende stykke i fiolin, spilte et eget stykke som var litt annerledes; en blanding av det man kan forvente av en moderne konservatoristudent, og det man kunne ha forventet av Apocalyptic, hadde de fulgt etter klassisk musikk med metallpåvirkning – og ikke omvendt.

Er kven finsk?

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Hvor ble du født? Hvilket språk snakker du hjemme? Hvilke språk har mora di og faren din snakket? Hvem er du egentlig? Som det viser seg, i noen tilfeller, er svaret på disse spørsmålene ikke så opplagt og utvetydig. Denne tematikken utforsket arrangørene til en av de Små Prosjektene innenfor Vårscenefest – Tromsø Scenekunsthøst 2013 under tittelen Kven er Finsk.

Et ganske stort publikum ble ønsket velkommen med en liten sketsj. De tre skuespillerne: Bernt Bjørn, Olavi Juntilla og Jussi Slaminen viste publikum, etter korte intervjuer, hvordan man i Norge prøver å kategorisere de andre i

samfunnet når det gjelder slike faktorer som etnisk- eller nasjonalidentitet og språk.

Den andre delen av prosjektet var et miniforedrag lagt av Kristine Bentzen om forskjeller mellom det norske og det finske språket, og om fenomenen av to- og flerspråklighet. Igjen, med bruk av korte intervjuer presenterte hun hvordan tospråklige mennesker blander språk, og hvordan det er mottatt av disse som har bare ett morsmål. Hun påpekte også forskjeller i samtaletempo mellom nordmenn og finnene, som var veldig morsomt.

Deretter kom det tid til å vurdere

i hvilken grad Kristina Juntilla er ei tospråklig kvinne – norsk og finsk? Hun bestemte seg for å fortelle litt om livet hennes under isbading i en plastbeholder. Publikum fikk to blanketter og skulle vurdere på en skala fra 1-10 hvor finsk eller norsk hun bader. Det var 10 faktorer, blant annet: uttale, humor, og nedsenkingsmåte. I publikumsopinionen er Kristina mer norsk, men hvor nøyaktig ble vurderingen? Ingen vet og ingen vil vite.

Et åpent spørsmål for dere fra meg, og kanskje fra artistene som forberedte prosjektet Kven er Finsk - er det virkelig nødvendig å kategorisere?

VÅRSCENEFEST 2013

Freedom Theatre, from a not so far away land

Sitting in this small and dark room, a sharp needle loaded with a dose of “reality check” merrily prods around.

JUAN PABLO
JP.ETEREO@GMAIL.COM

Rokh and Faizan have travelled far, though for the average “tromsøværing” the distance wouldn't be much longer than a random holiday. But when one comes from the refugee camp in Jenin in the northern West Bank of Palestine, it's not so simple to get around. Especially not when on the last play your theatre group presented, you dressed up a fascist, abhorrent and dictatorial pig with an IDF uniform. And you showed it in a country effectively occupied by that said army.

“The Third Intifada should be cultural” – no simple theatre school could arise from these ashes

They are currently two of the more veteran actors of a grassroots cultural movement that began in Palestine decades ago, whose aim is basically to use theatre as a channel for social awareness. Based in Jenin, the theatre school has its doors wide open for young people of almost all ages, and they invite the local population to pursue an education in dramatic arts. Sounds like what any theatre school pretty much anywhere would do, right? A quick glance at this group's history should prove how much more this means in this case:

Late 1980s, the local population suffers the violence of the First Intifada – stones against guns.

Early 1990s, an Israeli human rights' activist named Arna Mer-Khamis earns a grant of \$ 50,000 US and decides to build a theatre in the Jenin refugee camp.

Late 1990s, with Arna Mer-Khamis no longer alive, and her project abandoned, the people of Palestine dive into the Second In-

tifada – voices against tanks.

Early 2000s, the only survivor of the previously standing theatre group, together with the son of Mer-Khamis and other companions, retake the project and build on fresh foundations – “The Third Intifada should be cultural” they say, and under the name of “The Freedom Theatre”, they embark on their mission of spreading social awareness throughout the Palestinian population, with the spellbinding qualities of the theatre.

Showing long-standing western classics such as Orwell's “Animal Farm”, or autochthonous creations such as Kanafani's “The Little Lantern” and “Men in the Sun”, they put their backpacks on their shoulders and with significant international support, began creating artistic culture as a non-violent way of resistance against cultural imperialism and hegemony.

In 2011, aimed at by a masked gunman while he stood on the doorsteps to the theatre he had led this far, Juliano Mer-Khamis is shot dead.

“Art can make politics, but politics cannot make art” – creation under occupation

Rewind a few years back and you see an interesting episode that justifies this article being in the “culture” section and not the “news” or “opinion” one:

An early teenager Rokh stands amongst the rubble of his recently destroyed house (by the latest outburst of armed violence). International journalists running amok with cameras find him searching frantically for something

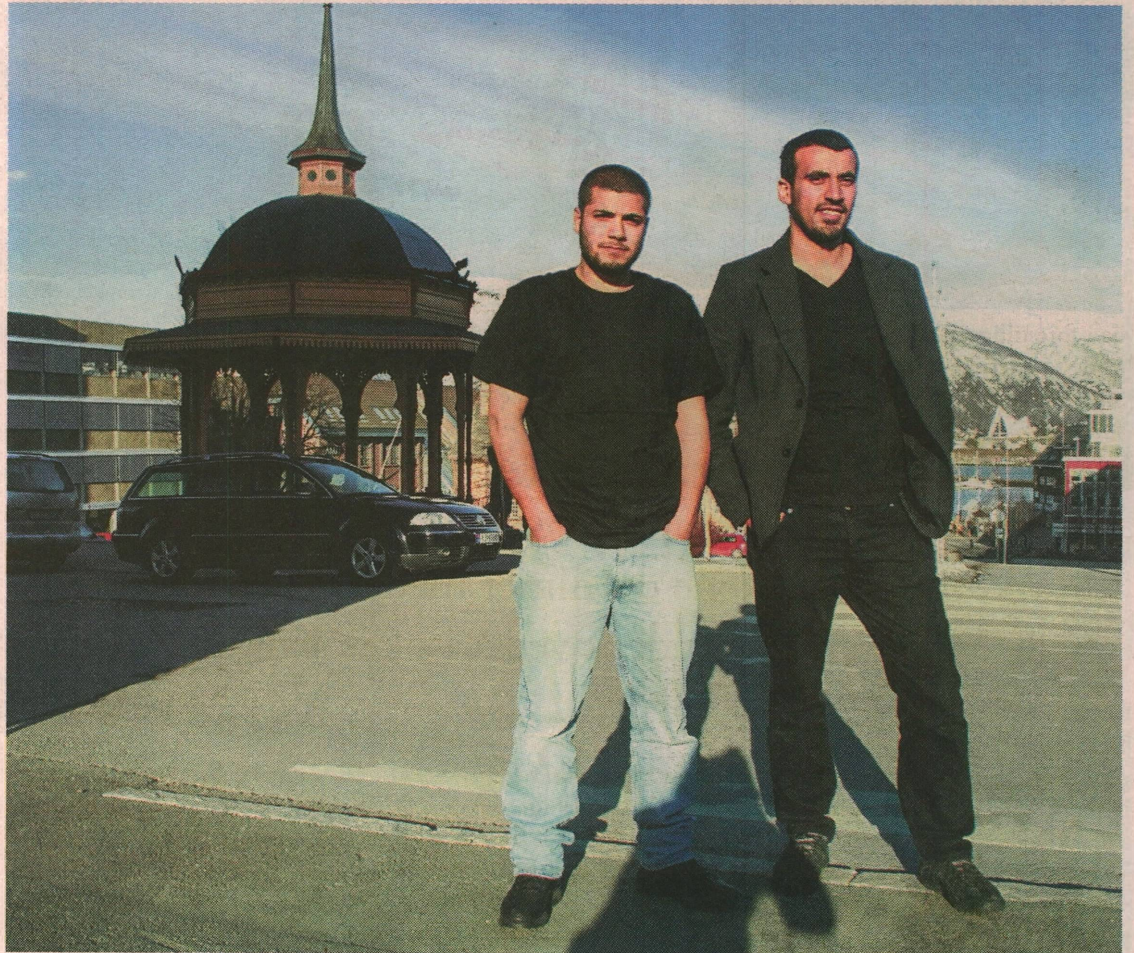

FOTO: JUAN PABLO

FOTO: ROKH AND FAIZAL, MODERN-DAY PALESTINIAN ACTORS

below the debris:

“Is your family alright boy? Where are your parents? Who are you looking for?”

“No, no, they're all fine! I'm looking for my Playstation!”

At this reply, the cameramen and reporters walk away disillusioned looking for something else to record.

Rokh stands today in Tromsø and tells us of this experience. This is how he thinks about it in hindsight:

“The media is always looking for pain and sorrow and use that as a means of resistance, but they forget simpler things that are more essential. We also need to play and laugh!”

They say that in a way, this is one of the foundations of the Freedom Theatre, and one of the reasons it has accumulated so much international support – social commentaries about videogames as distractions aside. It's a way of resistance as direct as any other, because it involves the youth at a very emotional level. Many of the kids in the refugee camps have had abnormal post-traumatic stress disorders or otherwise withdraw to other ways of escapism – including armed resistance. But one of the

aims of the Freedom Theatre is to engage them in discussions with their equals about the situation they are living in. Another is providing a space for the youth to express themselves through theatre to cope with and overcome the crude reality of such a critical place to live in.

Amongst challenges and achievements

Fast-forward to present day, and you find a group of not-so-amateur actresses and actors who have managed to get under the spotlight within their nation and around Europe. They are currently touring the continent and showcasing their work to an international audience. Their history together with other local projects has surprisingly enough, opened up many roads for them. Roads that for me as an outsider would have seemed impassable: refugee camps throughout Palestine are divided by checkpoints that are tightly controlled by the IDF, yet they have managed to put together “The Freedom Bus”, which is a kind of pop-up playback theatre. The “Freedom Bus” is also a physical bus that they drive around the settlements and refugee camps, seeking to extend the arm of cultural resistance to other, more isolated populations.

When asked how they bypass

the security controls and so on, being such a culturally subversive group, they answer that the amount of international companions they have in their local tours makes them a less desirable target for the Israeli authorities. This sounded to me too much like using human shields (knowing that frontmen of this theatre group have been assassinated, I daresay this isn't exaggerated speech) but I suppose no kind of resistance in Palestine can be free from controversies or bulletproof – both literally, and figuratively. Of course they express concern for their own safety:

“I also want to be a Palestinian Romeo, but I don't want to get killed”, says Rokh, when asked about his professional ambitions outside of the activism. But again, it is hard to disconnect the one from the other.

There's never a lack of people who blabber on and on about art as a means for cultural revolutions, though it seems to me that artistic movements often stall in self-glorifying rhetoric. This, however, is a living and kicking example of something that isn't: it's a group of young people with many things to say, who have built the means to do so (at no low price), and who are willing to bring a change through their art.

Å skape et nært forhold

FOTO: THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

THOMAS BUIKEMA FJÆRTOFT, FILMSKAPER AV APARTMENT RISING! - FRAGMENTS FROM A CONSTRUCTION SIDE NEVNT I LEDER

Det viktigste for å skape en etnografisk film er et nært forhold til menneskene du filmer med, mener Maria Isabelle Mikalsen, en student ved Visuelle Kulturstudier.

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Utropia snakket med Maria Isabelle Mikalsen – en student ved Visuelle Kulturstudier om sin eksamensfilm, *What's life without problems?* I intervjuet kan man få vite om hva som inspirerte Maria til å lage filmen, redigeringsprosessen og folk involvert i verket sitt.

U: Hva er forskjellen mellom en antropologisk film og en dokumentar?

M.I.M.: Etnografiske filmer er en sjanger film innenfor dokumentarfilm som gjerne er laget av sosialantropologer. Sosialantropologer har lenge brukt fotografi som en del av sin forskning under feltarbeid, og noen har brukt film. Etnografiske filmer blir gjerne laget av mennesker som bruker måneder, kanskje år i ulike grupper og samfunn. Jeg vil si at etnografisk film er dokumentarfilm med dybde.

U: Hvordan fikk du ideen om å lage en film om Leticia, Dolores og Rodrigo?

M.I.M.: Den første gangen jeg var hjemme hos Leticia var i 2010. Da bodde Dolores, Leticias mamma, hjemme hos henne i Guanajuato. Rodrigo var i Mexico City og jobbet. Jeg var begeistret over hvordan Leticia tok vare på sin mor hjemme, og ønsket å portrettere de to kvinnenes livsverden i det

lille huset. Her i Norge er det vanlig at eldre mennesker som har behov for hjelp i hverdagen er på sykehjem. Jeg ønsket å vite mer om meksikanske familieverdier. Da jeg kom tilbake og så hvordan situasjonen var forandret i familien ønsket jeg fortsatt å filme med dem. Det var en gave at både Dolores, Leticia og Rodrigo lot meg filme med dem en hel sommer, i både de gode og vanskelige øyeblikk av livene deres.

U: Er det vanskelig å være objektiv? Hjelper det at du kjente familien fra tidligere?

M.I.M.: Å lage film der man kommer så tett på mennesker kan gjøre det vanskelig å være objektiv. Gjennom Visuelle Kulturstudier

lærer vi å reflektere over vår egen rolle og væremåte for å analysere de sosiale relasjonene og hvordan kunnskap blir skapt. Det er ikke noe mål i seg selv å være totalt objektiv. Å filme er en subjektiv prosess, bevisst eller ubevisst.

U: Hvordan redigerer du det du filmet?

M.I.M.: Å redigere handler mye om å prøve og feile. Du skal sette sammen virkeligheten på en ny måte for å lage ett nytt narrativ som skal representere virkeligheten. Jeg hadde 60 tapes hvorav hver tape bestod av 40 minutter film materiale, og ut av dette skulle jeg redigere en film på 30 minutter, så det er en stor utvelgelsesprosess.

FOTO: LIONEL PERABO

THOMAS SCHLEIDER
FEIREFIZ@YMAIL.COM

Fredag den tredje mai hadde Bastard Bar på ny en lokal hardcore-aften forberedt. Gjestene var Ondt Blod fra Kirkenes som nå er basert i Tromsø og Die A Legend fra Tromsø som en gang het Die X Legend. Begge har i 2013 allerede spilt i Tromsø og Ondt Blod har jeg selv opplevd, mens jeg i

det minste har lest gode reportasjer om Die A Legend, som jeg på forhånd sjekket ut på Youtube. Deretter gledet jeg meg til en deilig kveld full av energi, og selvsagt vold!

Da Ondt Blod begynte å spille bemerket jeg med en gang at de

ikke hadde blitt verre siden de var gruppen foran Blood Command for flere måneder siden. Massiv hardcore-punk som for meg, som egentlig foretrekker metal-musikk, høres bedre ut enn mange andre band av denne genren. Jeg vet ikke om det er intensjonen av Ondt Blod å gjøre det eller om de

Nordnorsk Hardcore på BastardOndt Blod og Die A Legend

liker metalmusikk, men det spilte selvfølgelig ingen rolle denne aften!

Oppladet og beredt for Die A Legend måtte man ikke vente for lenge før hovedgruppen avbrant fyrverkeriet deres. Klassiker hardcore, som i mars ble innordnet som amerikansk hardcore fra kollegaen min Lyonel, og jeg kan bare gjenta denne betegnelsen. Die A Legend er et virkelig bra navn for en gruppe som kunne forhøye

den allerede ville stemningen: Cirka fra halvdelen av konserten oppstod en, for Bastard Bar, imponerende moshpit som her også blir omtalt som symbol for ladninga som bandet kunne overføre til publikumet. Og ikke noen ble skadet!

Alt i alt var det, som jeg sa, en av de beste konsertene i Tromsø i 2013, og avmerkinga «Tromsø Hardcore» ble for meg derved enda mer konkret.

Konsert i hjembyen til the Beatles

En kjent Tromsø-kunstner, Marita Isobel Solberg (sjekk ut Mara and The Inner Strangeness) har nylig flyttet fra byen til Storbritannia. Sist uke hadde hun vært på SoundCity-festivalen i Liverpool og spilt på Attic sammen med bandet sitt. Utopia gjorde et eksklusivt intervju med Marita om festivalen og framtiden.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Utopia: Fortell mer om Liverpool SoundCity? Hva slags festival er det?

Marita: Liverpool SoundCity er en musikk, bransje, kunst og eksponerings-festival, med foredrag, konserter, utstillinger etc. Jeg fikk med meg et foredrag med bl.a. Andrew Loog Oldham (Rolling Stones manager fra starten).

Liverpool SoundCity hadde i år ca. 120 band på scenen hver dag - i 3 dager, dvs. totalt ca. 360 band. SoundCity holdes flere steder i verden som: New York, Dubai, Taiwan etc. De har også tidligere vært en bitteliten tur innom Tromsø. Et år var det Tromsø Sound City. Det kunne faktisk vært her enda - men så er det Tromsø og penger. Noen må jo betale kalaset... Men det hadde vært fantastisk med et slikt konsept i Tromsø også - ikke minst for byens band-utveksling, kontakter etc.

Utopia: Det var din første konsert i UK, kan du fortelle oss litt

om hvordan det var?

Marita: Vi spilte på en liten bar THE ATTIC som ligger i The Parr Street Studios. Det var en super opplevelse og mange gode tilbakemeldinger.

Deilig å spille utenfor Norges grenser og se at ting funker.

Plutselig kom det ryende inn masse mennesker - som så på oss med store øyne. Det virket som de var lett hypnotisert og fulgte nøye med på det som skjedde. Det var endel pes før vi startet fordi riderlista vår ikke ble fulgt. Ingen hadde fått den. Vi har 2 trommeslagere som har mye trommeutstyr. Så tilslutt, etter mye om og men, fikk vi iallfall det de følte de trengte mest. Men på en slik festival kan man nesten ikke forvente alt - man må rett og slett gjøre det beste ut av det man har.

Vi spilte også senere en konsert med The Tom Waitresses på legendariske Studio 2 (også i The Parr Street Studios) som også gikk fantastisk bra.

Utopia: Er det forskjell mellom publikum i Tromsø (eller andre steder i Norge) og UK?

Marita: Publikum er alltid forskjellig, det er fint. Det kom blant annet en artist fra Brasil til meg og sa at jeg var hans nye heltinne. Det er ting man generelt sett ikke opplever hjemme.

Utopia: Hva slags planer har Mara & The Inner Strangeness?

Marita: Nå skal vi spille noen få festivaler med litt andre utfordringer for Mara & The Inner Strangeness - det blir spennende og jeg ser frem til det. Vi øver inn nytt materiale, planlegger ny plate, søker støtte og samarbeid, vi kunne veldig ønske oss en eller flere sponsorer. Så planlegger vi turneer, bl.a. Østen, UK og Russland.

Utopia: Du skal snart reise til Arkhangelsk. Hvordan forbereder du deg for det? Er det samme type konsert som på Sound City eller skal du endre litt repertoar?

Marita: Vi var i Arkhangelsk forrige måned og spilte konserter, vi skal tilbake men ikke før i desem-

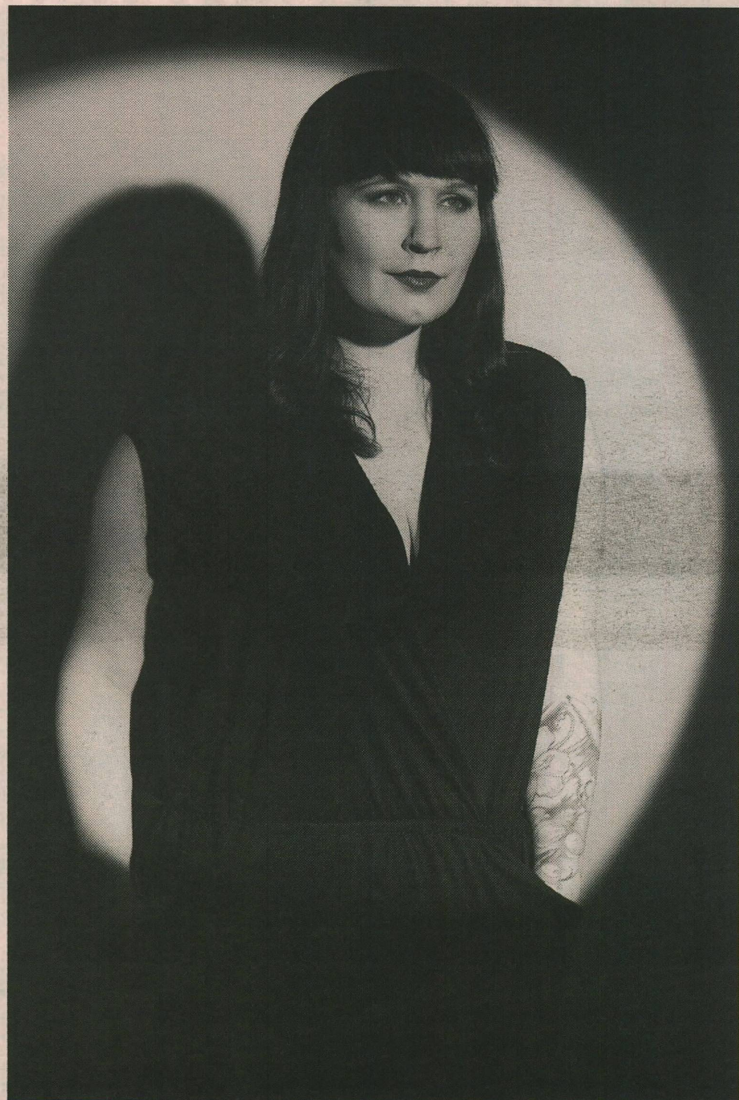

FOTO: KINORE NEESHI

ber. Har ingenting med SoundCity å gjøre. Vi spilte sist på en jazz-festival, samt eget arrangementet på en kul kafe.

Utopia: Hvorfor flyttet du til London?

Marita: Jeg har nylig vært på en residence i London - er tilbake i byen nå. Men vurderer faktisk å flytte til London for en tid.

Utopia: Får vi se deg i Tromsø igjen?

Marita: Ja, dere får se meg med Mara & The Inner Strangeness i Tromsø igjen - iallfall én gang i løpet av sommeren.

Utopia: Fortell hva prosjektet handler om?

Marita: Mara & The Inner Strangeness - det er et livsprosjekt jeg startet med i 2006 - mens jeg gikk på Kunsthøgskolen i Oslo. Der lagde jeg musikk, tekst, installasjoner og performance, jeg spilte litt på egen hånd, hadde et par venner med; Tom Uglebakken, Cecilie Eidskrem og Frank Iversen. Gjorde flere kunstneriske installasjoner med mere. Utviklet ideen og drømte om også et band. Så i 2009/2010 klarte jeg å få det til - starte et band med en håndfull flotte mennesker og musikere: Stig Pettersen (BandacUITO), Christo Stangness (Pe-

ter Estdahl), Herborg Rundberg (The BonBons), Jonas Karlsen, Arnljot Nordvik (Oh!). Vi har i senere tid fått med flere. Siste tilskudd er Håkon Skog Erlandsen på saksofon/fløyte. Det har i senere tid blitt nødvendig å skille litt på navn så nå er Strange Mara et crossoverprosjekt hvor Mara & The Inner Strangeness er bandet. Men prosjektet inneholder andre kunstneriske uttrykk - performance, tegning, foto, lyd, installasjon, film, skulptur, tekst. Jeg jobber med en barnebok og en egen bok om prosjektet Strange Mara.

Det går sakte men sikkert fremover. Trenger etterhvert en haug med mennesker som kan samarbeide med meg for å gjennomføre endel ting jeg har i tankene. Har nå samarbeid gående med flere flotte personer, blant annet fotograf Guro Zahir Storskjær og Manager Rune Paulsen i IntraAct.

Utopia: Hva tar du inspirasjon fra?

Marita: Inspirasjon kommer fra mange ting men først og fremst inne i meg selv, en vilje til å skape og utvikle et slikt prosjekt. Så fra mennesker som jobber og har jobbet på kryss av forskjellig genre som blandt annet Robert Wilson, Tom Waits, Nils-Aslak Valkepää, PJ Harvey, Yoshitomo Nara, Charlie Chaplin, Iver Jåks, Bjørk og Marina Abramovich med flere.

FOTO: KINORE NEESHI

The Hardcore Punk Page

The Haraball Issue

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Utropia: Først og fremst, kan dere begynne å gjøre en kjapp presentasjon av bandet?

Kim Bjørnar Andreassen (Slogstorm): Slogstorm er ett death metal band som ble startet opp i Alta/Finnmark i 2003. Vi gjorde først en Demo kalt "Svart hav". Senere kom det 2 demoer til, (Draugens ætt, Panzernaust) før skiva "Draugfødt" ble gitt ut. Bandet besto tidligere av 5 stk. Men er nå nede til 3 stk, og vi har masse nytt materiale på gang, og er snart klare med ny skive.

Steinar Haugan (Pushing Device): Pushing Device er et døds-metallband fra Tromsø. Vi startet i 2007.

Utropia: Kan dere forsøke å fortelle leserne våre (som er, generelt sett, ingen metalheads) hva i helvete dødsmetall er?

Slogstorm: Death metal er en musikk sjanger med Growle vocal, nedstemte gitarer, kjappe trommetakter og mye Dobble basstromme slag. Og i våres tilfelle tekniske og fengende låter.

Pushing Device: Dødsmetal er greia du får når du gjør metal raskere og enda mer brutal. Se for deg Metallica som spiser steroider, på fylla med en øks.

Utropia: Har dere hørt om hverandres band? Og om det er så, hva synes dere?

Det finnes dessverre veldig få dødsmetall band her i Nord-Norge, og de fleste som kaller musikken sin for dødsmetall spiller faktisk ganske ufarlig Core-påvirket musikk. Blandt de som virkelig kan kalle seg for ekte dødsmetall band er Tromsøs PUSHING DEVICE og legendene fra Finnmark, SLOGSTORM. De to bandene aksepterte å slå av en liten prat med oss og diskutere hva det handler om å være i et dødsmetall band her i nord.

Slogstorm: Jeg har dessverre ikke hørt om Pushing Device tidligere. Men håper de er å finne på YouTube eller lignende sider, sånn at man kan sjekke de ut. Er alltid kult å høre nye death metal band i Norge.

Pushing Device: Har hørt om Slogstorm før ja. Kan huske det lå noen fete greier på mspace.

Utropia: Hvordan vil dere beskrive metal-miljøet i deres by (Tromsø og Alta)? Er det bra å være et metalband der?

Slogstorm: Metal-miljøet i Alta er ikke av det største. Allikevel hadde vi tidlig stor kunnskap om metal i Norge og musikkstilen vi selv ønsket å spille. Allikevel, så gjennomførte vi flere konserter i Alta og Hammerfest. Og vi klarer nok å skape noen nye metalheads. Nettopp slik, takket være andre metalbands i Alta tidlig på 90-tallet, inspirerte oss også.

Pushing Device: Tromsø er ok. Ikke noe stort miljø

Utropia: Synes dere det er vanskelig å være et dødsmetall band i Norge ettersom svartmetall er den største metall-sjangeren her til lands?

SLOGSTORM

FOTO: PRESSE

Slogstorm: Death metal band har vel dessverre alltid vært litt undertrykt i miljøet i Norge pga Svart metalen. Men allikevel akseptert og respektert. Men vi har jo heldigvis store death metal band også, som: Kraanium og Blood red throne, Zyklon og Myrkskog. Og sikkert flere som jeg ikke kommer på i farta.

Pushing Device: Ikke nødvendigvis, det gjør bare at vi må jobbe hardere.

Utropia: Tror dere at det finnes en spesifikk norsk dødsmetall-lyd? Hva er det som gjør norsk dødsmetall annerledes fra andre land?

Slogstorm: Når det kommer til death metal lyden, så er det vel ingen andre en Göteborg-sunden som har markert seg mer enn noen andre. Svenskene var tidlig ute med å markere seg der. Vi derimot er store fans av band som: Morbid Angel, Deicide, Suffocation, Nile, Obituary osv.. så lydbildet blir nok mer likt som deres for vår del.

Pushing Device: Vanskelig å si i en mer og mer global musikk-scene. Men den "norske dødsmetallyden" er kanskje nært beslekta med blackmetal, men det blir

bare ren synsing fra vår side.. Vi er inspirert av Amerikansk døds-metal.

Utropia: Finnes det noen nordnorsk (og norsk) dødsmetall band som dere har som idoler, utenom de dere selv spiller i så klart?

Slogstorm: Blood red throne er en stor inspirasjonskilde for oss. Og motivasjon til å gjøre det bra i Norge som death metalband. De er også et levende bevis på at man kan gjøre det bra i utlandet også som Norsk DMB

Pushing Device: Ikke at scenen er enorm her nord, men vi syns Betablok er et jævlig fett band.

Utropia: Hva er deres tanker rundt "moderne" dødsmetall, metalcore og deathcore? Er det ennå dødsmetall, eller bare søppel?

Slogstorm: Jeg vi hører på det meste innen musikk. Og aksepterer selvsagt alle sjangere. Måten metallen utvikler seg på har jeg ingenting imot. Så lenge det låter bra og har god driv. Men gammel Florida death metal vil alltid være inspirasjonen for Slogstorm.

Pushing Device: Haha, vi får la

youtube kidsa ta den der diskusjonen. Så lenge det er brutalt og kjapt er det ganske fett for oss.

Utropia: Hva skjer med bandene nå for tiden? Skal vi forvente oss å høre mer fra Slogstorm og Pushing Device?

Slogstorm: Bandet ligger i en liten hvileperiode nå. Men nye låter er ferdige og klare til innspilling. Dessverre bor jeg selv i Oslo, og de andre i Hammerfest, så vi får ikke øvd så mye for tiden. Men vi har ikke lagt opp ennå. Så folk vil absolutt få høre mer ifra Slogstorm.

Pushing Device: Bandet har fortiden en liten pause, da vi har medlemmer i utlandet på "skole". Men ja, dere vil høre mer fra oss! Vi er ikke ferdig for å si det slik.

Utropia: Vår tradisjon er å gi det siste ordet til gjestene, så vær så god.

Slogstorm: Skiva våres, "Draugfødt", er å finne på Spotify og mspace (myspace.com/Slogstorm). Om noen har spørsmål til bandet, evt booking? Så nås vi på: kimandreassen@hotmail.com

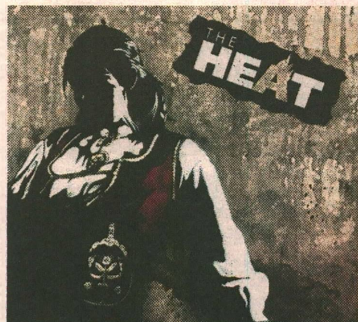
Pushing Device: Takk for intervjuet.

PUSHING DEVICE

FOTO: PRESSE

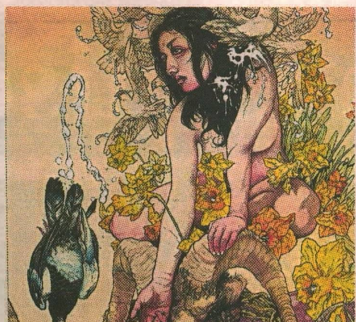

Band: Àja
Album: S/T

Plateselskap: Iboks

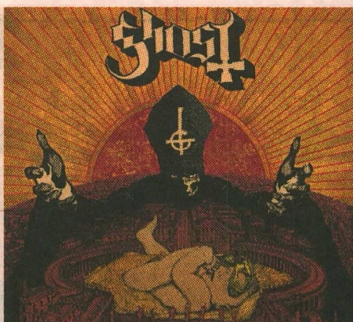
Karakter: 4/6

Band: Die a Legend
Album: Progression
Through Retrospection

Plateselskap: Badlands

Karakter: 5/6

Band: Rudimental
Album: Home

Plateselskap: Asylum
Records

Karakter: 4/6

Band: Rokia Traoré
Album: Beautiful Africa

Plateselskap: Nonesuch
Records

Karakter: 5/6

Band: Tate Stevens
Album: Tate Stevens

Plateselskap: Sony Mu-
sic Norway

Karakter: 1/6

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Atmospheric Landscapes

Everyone in Sápmi and almost everyone who's into Sámi music know who Kai Somby is. As the singer of the "HeavyJoik" band Intrigue for close to 25 years, he is one of the most respected Sámi singers of his generation. Kai, while still being as active as ever with Intrigue, recently managed to find the time to lend his voice to a radically different project: Teaming up with the Vadsø-based Jazz Saxophonist Harald Devold (who incidentally produced Intrigue's "Cappa Nieda" EP), Kai chose the name Àja for this new, adventurous ensemble.

The duo, mixing Joik, Jazz and Electronica recorded their first self-titled album with the help of Roger Ludvigsen (strings) and Helge Andreas Norbakken (percussion), two of North-Norway's most prominent session men. It has since been released both as a beautiful 180 gram LP and on iTunes.

The album –made up of only four songs– will definitely please the connoisseur of Sámi music. In line with the works of Vajas (with more guitars), Wimme (with more electronics) or Ádjagas (with more saxophone), Àja manages to mix all the elements of its eclectic music into one fusional whole.

While the heart of Àja's music undoubtedly lies in the appeased exchanges between Kai's voice and Harald's electronics, other instruments, especially guitar and saxophone, often take the lead and insufflate a welcomed dose of dynamics into the otherwise very contemplative songs.

Les mer på utropia.no!

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

The Most Intense...

Die A Legend: Three words, one band, and a heck of a lot of decibels. Since its inception sometime around 2011, Die A Legend has distinguished itself by taking a much more violent and Old-School approach to its Hardcore than most of its Norwegian contemporaries. It paid out.

After the release of their first album on Badlands two years ago, Die A Legend has been playing live at various venues, with their performances at Øya and as a warm-up for Blood Command being among the most notable. Next on schedule was another LP, which, bequeathed with the title "Progression Through Retrospection" proves once again how brilliant Die A Legend truly is.

Lasting only about nineteen (19) minutes, the album epitomizes everything Hardcore is (or should be): It's heavy like you wouldn't believe, insanely fast and harshly melodic. The production is all but perfect, with the tetralogy of the vocals, guitars, bass and drums all playing their parts in this rageous assault.

Still, the album is everything but one sided. Distributing blasts, breakdowns and other weirder rhythmical screw-ups parsimoniously, Die A Legend messes with your head, forcing you to come back to the album over and over in order to fully appreciate its titanic architecture. The album's massive, metalized production only adds to this overall feeling of folly, creating the sonic equivalent of a merciless typhoon blasting between your ears.

Les mer på utropia.no!

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Avslappende elektropop

Rudimental åpner med en ganske funky men rolig start på plata med tittellåten "Home", der stemmen slår meg som meget behagelig. Jeg antok med en gang at resten av skiva er enveiskjøring innenfor samme toner, men jeg ble derimot overrasket over at de skifter stiler om hverandre. Det essensielle drum'n'bass-elementet er alltid med, men forgrunnstonene og vokalen er i stadig forandring. På platas andre sang, "Feel the Love", blir de elektroniske tonene akkompagnert av heftig jazz.

Videre får vi servert deilig elektronika, man kan drømme seg bort til i en stille hverdag, med låta "Right Here". "Hell Could Freeze" er derimot den mest interessante sangen, synes jeg, siden den lurer lytteren til å tro det er en stille elektronisk låt med sin intro av ambience, men plutselig får man seg en overraskelse av heftig kvinnelig kjapp rap. Det skuffer dessverre litt når man går fra et såpass friskt pust til "Hide", som er cd'ens desidert kjedeligste sang som drar seg ut. Den neste låta, "Powerless", faller nesten i samme grop, men den tar seg opp mot slutten og redder seg selv.

Siste halvdel av skiva har sanger som er likegyldige, virker det som, men samtidig er de helt ok som bakgrunnsmusikk. Sangen som derimot er absolutt verdt å nevne er hitlåta "Not Giving In", der man virkelig får smaken av ordentlig drum'n'bass. Hele sangen er preget av fart og spenning med dype basstøner som klinger godt. Plata passer nok ikke til alle, men det er nok gjort litt med vilje, føles det ut som.

A. R. TESCHNER
KULTUR@UTROPIA.NO

A Beautiful Instrument

As websites tailor the results of searches to better fit what programmers believe we'd want to read, see, and listen to, there's a chance that we may lose touch with the world that lies outside of our own expectations. I doubt a tailored search would have led me to Rokia Traoré's album Beautiful Africa, and that would have been a shame.

It's easy to imagine that a listener unfamiliar with the music of Traoré's native Mali, or the whole of western Africa (or perhaps beyond), might have some difficulty getting a hold of Traoré's vocals. They feature vibrato, half-steps, and intricate ornamentation, mostly sung in the tonal Bambara language (with the help of some French and a bit of charming but unsure English). The listener's entry point should then be the variety of instrumental styles and rhythms: from straight-up rock in "Kouma" or the bluesy "Sikey", to the swooping grooves of the outstanding "Ka Moun Kè" or the earthy, gentle plucked strings in "N'téri". Each is excellent, and still so different from one another.

While "Tuit Tuit" and "Beautiful Africa" fall apart with respect to their exuberance toward the end, and some vocals might throw you off (like the high, sustained note that begins the otherwise wonderful "N'téri"), once you get past such minor obstacles Traoré's skilled, precise voice weaves effortlessly into the accompaniment, solidifying the album. Even if you don't understand Traoré's lyrics without the liner notes, you don't need to: her voice is an engaging instrument, and this album is an adventure.

VLADIMIR MIHAJLOVIC
VLADIMIR_GILMOUR@HOTMAIL.COM

Nashville doesn't stand for country music

Country music means a great deal of things to a great deal of people. For some, country music represents nothing but a commercially viable genre of music based on simple chord patterns. Yet for those truly knowledgeable, it signifies so much more. Much in the vein of other traditional American music forms such as blues and folk, country music is deeply rooted in the harsh reality of life, recounting real stories of personal tribulations, ordeals and suffering. As someone once said, it all boils down to three chords and the truth.

Then again, modern day Nashville sound is as far from what was originally conceived as country music encapsulated in the wandering spirits of the likes of Hank Williams, Johnny Cash and Willie Nelson, as it could possibly be. The only remnants of what was once a very powerful form of music are the heaped up sounds of fiddles and pedal steel guitar serving as nothing but a layer of polish on a piece of excrement.

This perfectly describes Tate Stevens' debut record. Everything about him seems awfully contrived and clichéd, from his faux twang vocals to his horribly simple and overused lyrics. It's really difficult to pinpoint the main offender on this record. What could one possibly expect from songs with titles such as "Power of the love song" or "That's how you get the girl", or the lyrics such as "...ain't she sweet like a handful of aces, tattoos in different places"? At least this one is bound to provide a few laughs. This is not country music.

FilmSpam: Tom Cruise

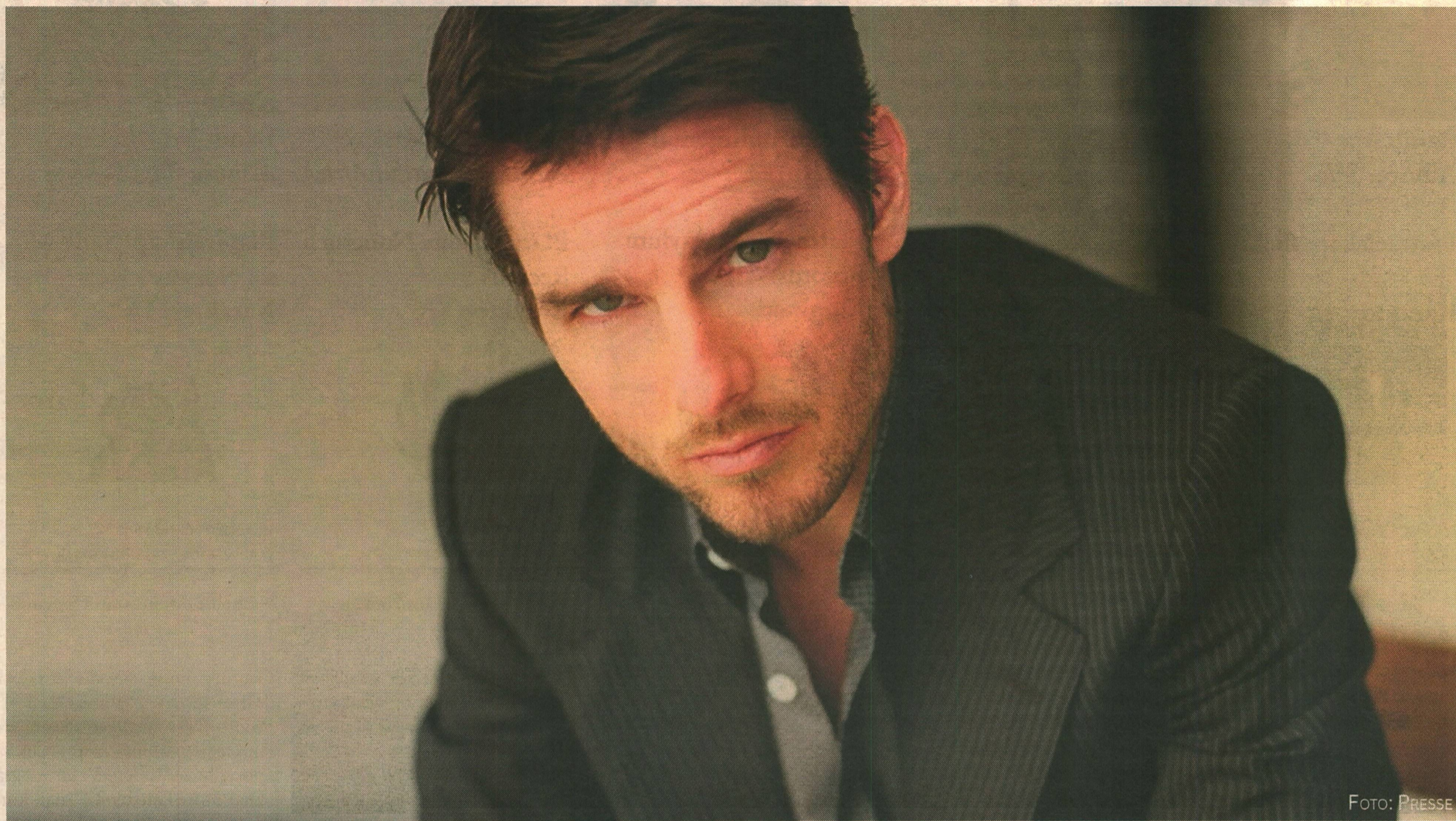

FOTO: PRESSE

Tom Cruise ble født 3. juli 1962, i en liten by ved navn Syracuse i delstaten New York. Hans fulle navn er Thomas Cruise Mapother IV. Oppveksten var preget av fattigdom og en voldelig far som senere døde av kreft. I begynnelsen av tenårene var Cruise sitt store mål å bli katolsk prest, men dette dabbet av da han ble mer interessert i sport og senere skuespill.

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Han startet karrieren med sin første ordentlige rolle i filmen *The Outsiders* som 21-åring, som førte til en hovedrolle i *Risky Business* som ble vidt kjent for sin episke dansescene med Cruise i skjorte og underbukse (og sokker hvis jeg ikke husker feil). Det var derimot i (nå avdøde) Tony Scotts *Top Gun* at Tom Cruise fikk sitt ordentlige gjennombrudd og året etter fikk han hovedrolle i Ridley Scotts fantasy *Legend*. Det fortsatte med *Color of Money*, før det endte opp med en liten ripe i lakken med *Cocktail*.

Cruise kom raskt tilbake på topp ved siden av Dustin Hoffman i *Rain Man*, før han viste sitt sanne kaliber og udiskutable talent i *Born on the Fourth of July*. Nittitallet var preget av *Days of Thunder* og *Far Away*, begge med Nicole Kidman. Han spilte vampyr mot Brad Pitt, tok sitt første umulige oppdrag før han gjorde en rolle i Stanley Kubricks siste film *Eyes Wide Shut*. Deretter sto *Magnolia* og *Mission Impossible 2* for tur.

De siste tretten årene har Tom Cruise fortsatt å spille mange gode roller, men det er hans person som har fått det meste av oppmerksomheten. Det kanskje mest spesielle med Tom Cruise er hans dedikasjon til Scientologikirken og en ikke lite klein situasjon i sofaen til Oprah. Hans forhold til Katie Holmes har også vært problematisk, særlig etter at det ble slutt, og hun bekreftet at Tom Cruise mest sannsynlig er spik spenna gæren. Alt dette har ført til at Cruise sin kjendisstatus har vært i hardt vær, og mange erklærer sin misnøye med personen, til tross for at Cruise er kjent for sin mediehåndteringstalent.

Jeg skal være den første til å innrømme at jeg synes Tom Cruise som person er litt koko, men det er en ting som ikke må glemmes: på lerretet er Tom Cruise konge. Kanskje er han ikke like morsom som Depp eller Downey, kanskje ikke like barsk som Willis eller Wahlberg (eller Neeson), men det er ingen som har en tilstedeværelse på skjermen slik som Cruise. Cruise er kjent

blant sine kollegaer i at han jobber ekstremt hardt, mange ville kanskje trodd han var litt av en vanskelig og lat diva, men det er han ei.

Tom Cruise elsker å lage film, og hans lidenskap er synlig på filmene han er med i. Han vil så gjerne at filmen skal bli bra, han er engasjert og interessert og alltid tilstede der det skjer. Det sies han har stor respekt for alle aktører han jobber med, alt fra regissøren til sminkøren, og dette er han

ikke snau om å vise (visstnok). Fyren har til og med en god sans for humor, som da han overrasket med en rolle som feit, halvskalla byting i filmen *Tropic Thunder*, eller da han spilte en hinsides selvelskende rockestjerne i *Rock of Ages*. Kanskje han ikke var helt hysterisk i den lett glemte *Knight and Day*, men han hadde i det minste litt glimt i øyet, og det var godt nok for meg.

Så ja, kanskje er fyren litt gæren, men tydelig sinnsfrisk

nok til å vite hvordan man skal spille spillet. Vi trenger bare å nevne rollene hans i *Collateral*, *Den Siste Samurai*, *Mission Impossible 3* og *4* så skjønner du hva jeg mener. Så når du setter deg til rette og ser på en film med Tom Cruise, glem alt det ståket om den gærne kirka, sofagymnastikken og de ville påstandene, bare ta det med ro og følg med når en av verdens største skuespillere gjør alt han kan for å underholde deg.

Tom Cruise, you rock!

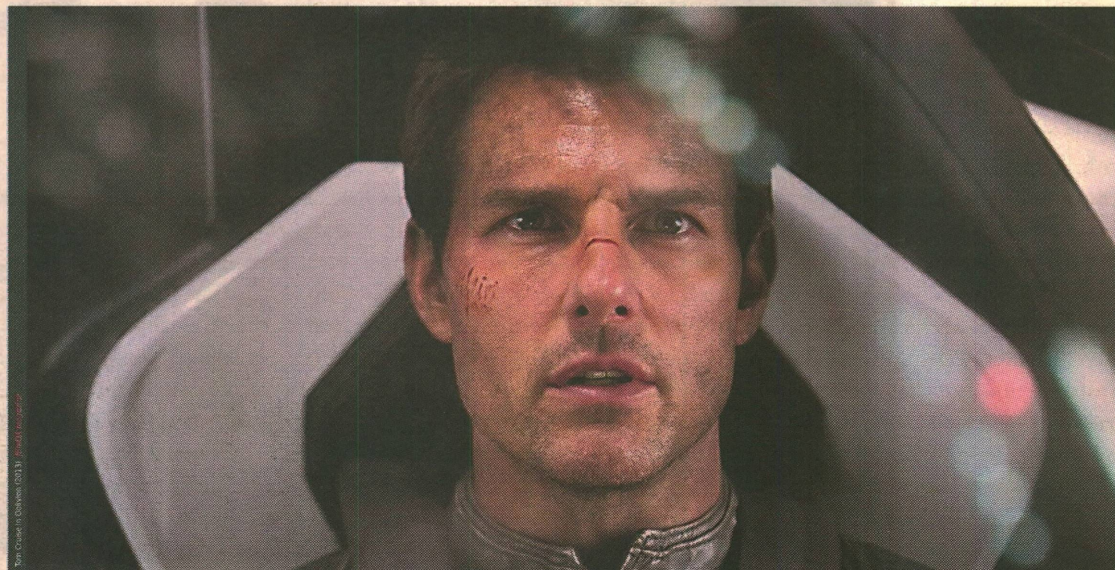

FOTO: PRESSE

Med Iron Man 3 tilgjengelig på kino, er det offisielt klart for Hollywoods sommersesong.

FOTO: PRESSE

ALEXEI SMIRNOV
ARNOVOS1991@GMAIL.COM

Den første blockbusteren av 2013 har allerede tjent inn over 500 millioner dollar og holder på andreplassen til sin fantastiske storebror og forfølger: The Avengers (2012). Har Iron Man 3 det som skal til for å trosse de tidligere Marvel filmene?

Tony Stark (Robert Downey Jr) lider av posttraumatisk stress etter hendelsene «The Avengers» bød på, og er muligens litt for innestengt og deprimert til å redde verden nok en gang. Når en av hans kjære blir satt i grundig fare, kan man ikke unngå å lure på hvor lenge den fryktelige terroristen «The Mandarin» (Ben Kingsley) har igjen å leve. På dette punktet finner filmen flere måter å rullere inn karakterer, både fra de forrige filmene og mennesker fra Starks fortid, for å bevege plottet fremover. Her er det heldigvis mer enn bare en person som kan levere rask og vittig dialog. The Mandarin i seg selv, en blanding mellom alle de største terroristlederne gjennom tidene, er lett den beste skurken disse filmene har klart å koke sammen på lang tid. Dessverre er slutten lettere uakseptabel, spesielt siden flere av de tematiske grunnlagene blir

markert som inkonsekvent før rulleteksten faller.

Har man sett noen av Marvel Studios tidligere superheltefilmer vet man hva man får utlevert her, om ikke mer raffinert og... mekanisk... En av de største truslene Marvel kan by på, er å forvandle seg til en glorios maskin som pumper ut en film etter en annen. Tilfredsstillende publikum ved å trykke på alle de riktige punktene om og om igjen. Dumt at det er de samme tre elementene som går igjen i hver utgave; Action, humor og CGI er alt som trengs, og Tony Stark er klar til å servere oss alt på sølvfat.

Enhver scene som inneholder den fremtidsinspirerte rustningen er lekende til publikums fornøyelse, velkoreografert i tillegg til å være veldig urealistisk. Den realismen serien opprinnelig satset på har tydeligvis blitt byttet ut, med en gang pengene begynte å strømme inn. Ikke at noe av det er negativt. Samtidig klarer de å blande karakterenes sans for humor inn i actionsekvensene, ikke bare de rolige dialogbitene. Man kan vedde på at hver eneste gang Tony Stark åpner munnen, trekker du frem gliset

i respons.

På ingen punkt ser man at Iron Man 3 er filmet med green screen i bakgrunnen. Filmen ser så ekte ut til enhver tid, at du begynner å lure om teknologien har passert det som burde være lovlig. Man kan derimot peke ut at de forrige Marvel filmene hadde en rytme og flyt som ikke er å finne her. Dårlig klipping i flere områder hvor man tydelig kan se at det regissøren filmet på settet, ikke passet så godt sammen i postproduksjonen. Slik at produktet måtte redigeres til å bli hurtigere og mer presist om den konstante humoren skulle

ha noe håp om å slå an. På den andre siden er det denne sjefsavgjørelsen som fører til filmens tilgjengelighet når det gjelder alle aldre, kjønn samt den originale fanbasen. Rett og slett vanskelig ikke å falle for den beste filmen i serien.

Filmer som Iron Man 3 overasker ikke, men de skuffer samtidig sjeldent. Uten unntak en «crowd-pleaser» og det er mange gode grunner til at akkurat denne filmen har tjent inn så mye som den har. Til og med de som hater superhelteaction, kan ende opp med å gå ut av salen med et smil om munnen.

FOTO: PRESSE

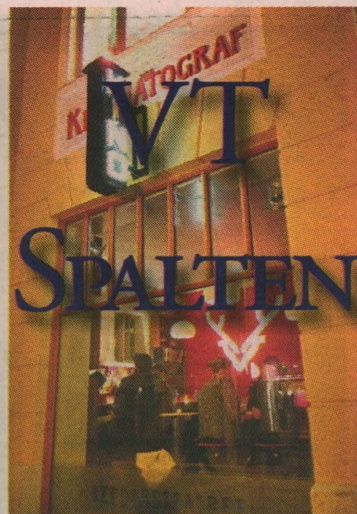

FOTO: INGUN A. MAEHLUM/ TIFF

Krimdrama, barnefilmfestival, fransk hysteri og fokus på australsk mesterregissør

Mot slutten av måneden er det norgespremiere på Baz Luhrmanns nye storfilm Den Store Gatsby, med Leonardo DiCaprio i hovedrollen. Vi viser også Den Store Gatsby 27. mai, kun dager etter at den har åpnet filmfestivalen i Cannes.

Filmen som var det store samtaleemnet på fjorårets Cannesfestival var utvilsomt Holy Motors. Nå har den omsider funnet veien til Norge og er en av månedens filmer hos oss. Denne spektakulære og humoristiske filmen tar oss med på en høyst uvanlig reise gjennom gatene i Paris, og magasinet Cahiers du Cinema har allerede utropt den til årets beste. Du har garantert aldri sett noe lignende!

En annen av månedens filmer er den engelske Broken. Regissør Rufus Norris debutterer som spillefilmregissør med en rå og brutal historie om overgangen fra barn til voksen. Filmen som nylig vant publikumsprisen på Kosmorama i Trondheim inneholder også en liten sensasjon av en skuespillerdebut fra den unge Eloise Laurence.

Mot slutten av måneden inntar Verdens Beste – Tromsø Barnefilmfestival Verdensteatret. Festivalen som arrangeres for første gang mellom 29. mai og 2. juni skal presentere internasjonal kvalitetsfilm for barn. Hovedmålgruppa for festivalen er barn i barneskolealder, men det blir også visninger for de aller minste. I tillegg til å se film på festivalen, får barna møte filmskapere, delta i filmrelaterte aktiviteter og kurs.

FOTO: TINA DERAKHSHAN

FOTO: TINA DERAKHSHAN

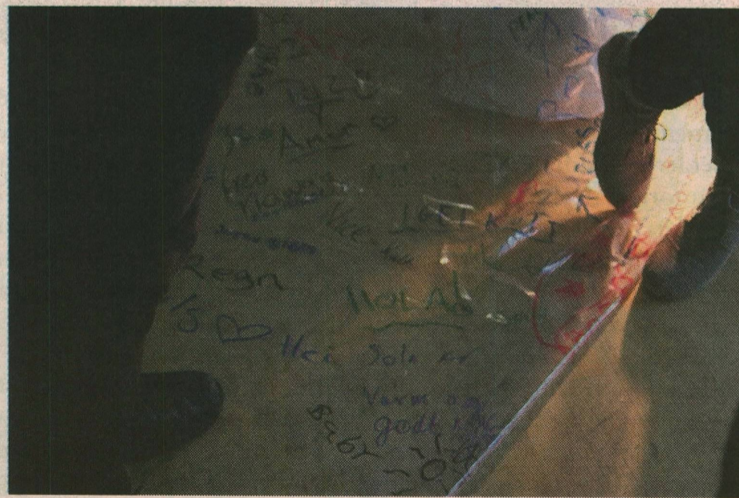

FOTO: TINA DERAKHSHAN

Wishful Thinking

On the 10th May the Small Projects Gallery hosted two modern art exhibitions: More Black by Heini Aho and Herdwerds by Sari T. M. Kivinen.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

More Black was inspired by a number of reflections connected to the color black. There were three pieces in the exhibition. The first piece, called Gravity Monster, was a short movie of the artist holding pieces of fabric that got "stuck" to an electrified shawl. The Black Hole showed the artist throwing the black objects (mostly clothes) into the "black hole" on the wall: a piece of material glued to the wall. The optical illusion made the objects "dis-

appear" in the hole until they fell. For this one short second the viewer could believe they were really disappearing.

The third piece, Wishful Thinking, was an installation of groups of fruit arranged on boxes with one part covered with cloth and only boxes on the other part of the space. The middle of the space was divided by a glass pane. If one stood in a specific place marked by the outline of two shoeprints the reflection of the fruit would be projected on the bare boxes.

Heini Aho likes to play with illusions in our reality. The way

she created the main installation was an eye-opener. How many times do we see something that is not really there? It is a short glimpse of time affecting our reality and Aho is doing good job by putting her installations together and taking the viewer inside the projected world.

In Herdwerds the artist Sari T.M. Kivinen fitted a small space with plastic foil. She then encouraged the audience to write random words on it. When the words have been collected Kivinen drew images that are a loose interpretation of the words.

FOTO: TINA DERAKHSHAN

kunst på campus

Bente Sommerfeldt-Colberg

Bente Sommerfeldt-Colberg er særlig kjent for sine mekaniske skulpturer og installasjoner. Ikke sjelden har de metaforiske kvaliteter og utforsker perseptuelle fenomener. De inneholder blant annet formale og tematiske referanser til den tyske kunstneren Rebecca Horns fabulerende installasjoner og belgiske Panamarenkos flytekniske eksperimenter.

Arbeidene til Sommerfeldt-

Colberg går i dialog med miljøet de er plassert i: De både påvirker og lar seg påvirke av omgivelsene. Installasjonen Vingeluse, som er montert i en overlysnisje i underetasjen på fløyen som huser Humanistisk fakultet ved UiT, er i så måte representativ for produksjonen hennes. Den er nært forbundet med miljøet den inngår i, ikke bare ved at den – som enhver gjenstand, ytring eller hendelse – står i et

gjensidig påvirkningsforhold til omgivelsene, men ved at den også, helt konkret, farger omgivelsene og utfolder seg i henhold til dem.

Vingeluse er utstyrt med sensorer som registrerer bevegelse: Idet man nærmer seg installasjonen, vil en vingelignende form folde seg sakte sammen og avgi en svak mekanisk lyd. Lyset filtreres og farges i ulike blåtoner. Slik blir publikum med på å definere både lyden og lyset i rommet.

Vingeluse, 2003,

Mekanisk
rominstallasjon,
150 x 200 x 200 cm

Fra boken: «Kunst til stede», redigert av Torild Gjesvik, Unni Grøneng og Søren Ubisch

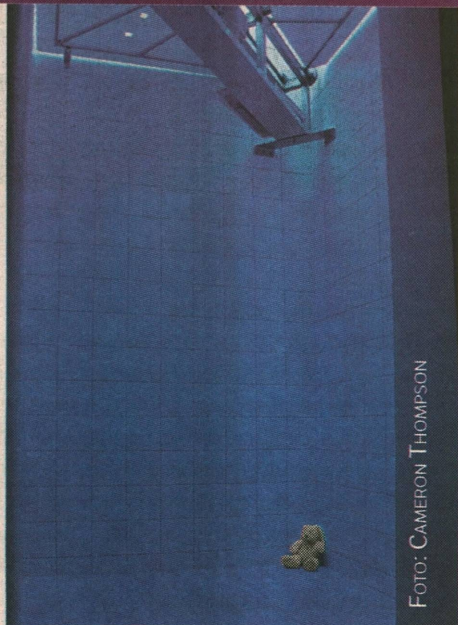

FOTO: CAMERON THOMPSON

Bok anmeldelse: Wool by Hugh Howey

Get ready to scratch the surface...

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

Like a warm sweater in the dead of (a nuclear) winter, you can snuggle up to this post-apocalyptic sci-fi serial all evening and let the plot and finely crafted characters hug your brain as tight as the oppressive yet richly-illustrated silos in which the story is set. All the while the mystery that permeates through Wool and beyond provides an intriguing itch that demands satisfaction.

The story takes place in a 100+ floor Silo city matter-of-factly called Silo-18, where the remnants of human kind reside below ground. The world outside has long-since been rendered completely inhospitable to life in any form for unexplained reasons. Due to the finiteness of space and resources, the ultimate crime is to want Freedom: Freedom from the claustrophobic confines of the city; Freedom to be outside again, where humans belong. What sets this book apart from works featuring similar themes is that the punishment is to get exactly what you want. You're

let outside, where the free air will eventually kill you horrifically and slowly. The city also asks for one favour in return for this "freedom." They ask that you clean the sensors and cameras that transmit images and pollution-readings of the exterior to the residents inside, using a pad of eponymous wool. This topsy-turvy handling of the question "What does it mean to be free?" is just one facet of what makes this book not only an exciting read, but also a unique one.

Wool is book one of an ever-growing omnibus of so-far eight novellas. On the surface, it purports to be a mystery behind why the wife of the Silo Sheriff Holston committed suicide, and was it really suicide? Is she really dead? However, the real mystery is actually embedded in that all too clichéd, hard-boiled trope and is much more philosophical: Why do the condemned clean?

While called book 1 of the Wool Omnibus, it is closer to

say that it is more a chapter- a 50-page chapter. Its plot merely serves as a catalyst for the greater story that follows shortly afterwards. It ignites the force that eventually leads us to the protagonist in the next book. Yep, that's right. Book one does not even feature the main character, though it does a very good job of making us think it has.

Wool first made headlines when its author- Hugh Howey- landed a milestone, six-figure deal with a publishing house to hand over the publishing rights for only the paper editions, while being allowed to keep the electronic rights solely to himself. That means, the ebooks sold on Amazon which already brought in over a million dollars for Howey, would continue to do so unimpeded. An incredible back-story that stands as a testament to just how good the Wool series really is- they were successful WITHOUT any marketing, just word of mouth on the backbone of a da** good read.

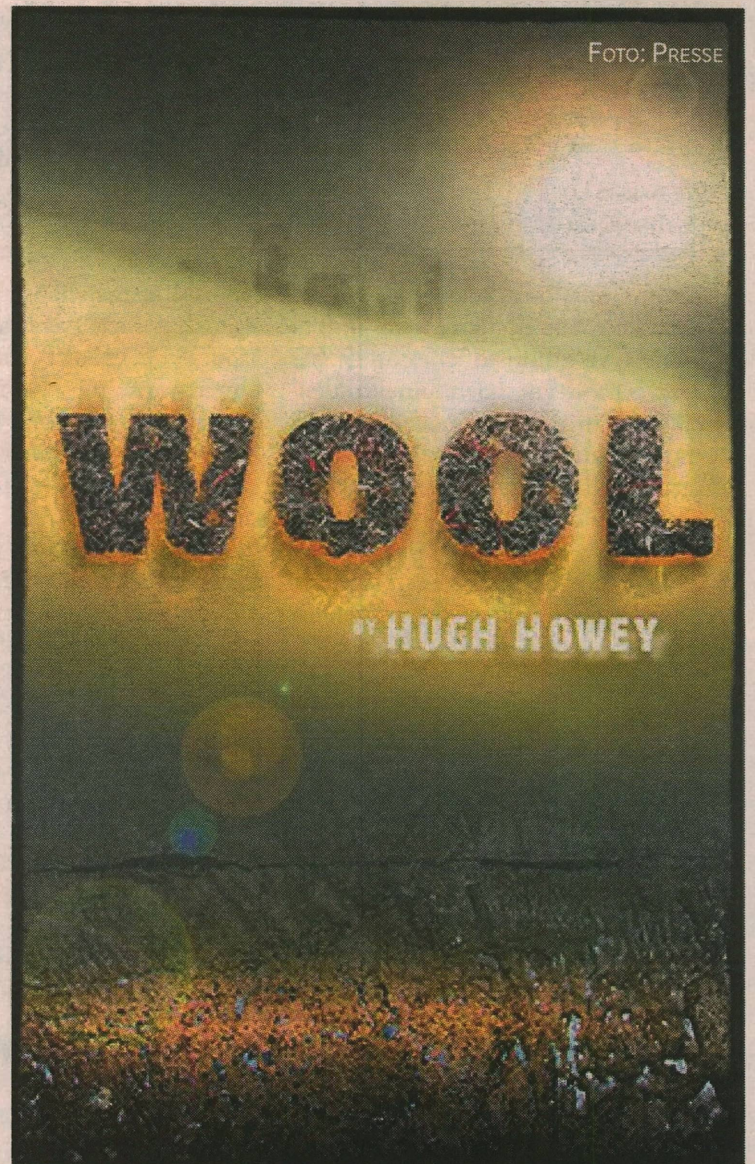

FOTO: PRESSE

Spill anmeldelse: Eschalon

#thatsnotarealword
#itsagamenotabook

Eschalon: Book I & II

FOTO: PRESSE

JOE COLLINS
CHOCONUTJOE@YAHOO.CO.UK

Old-school RPGs are coming back in a big way, thanks in part to the success of the games Project Eternity and Wasteland 2 on Kickstarter. But let's not forget, even before Kickstarter exploded onto the gaming scene, there has always

been a cadre of indie developers pumping out old-school RPGs for a small but loyal fan base. Basilisk Games is one such developer, and their first two games, Eschalon Books I and II, should be of interest to any RPG fan.

These games are turn-based, heavy on stats, and not afraid to let the player work things out for themselves. The influence of classics like the Ultima series and the Might & Magic games are very apparent. Admittedly, unlike some classic RPGs, the Eschalon games don't offer much in the way of characters, story or branching questlines. There is a story, and it's enough to keep you interested, but that's not where these games' real strength lies. No, the games' real strength lies in their fantastic open-world exploration and their multifaceted combat system. Simply wandering around the world, fighting monsters and finding treasure feels like a fantastic adventure. By eschewing the hand-holding of modern games, the world of Eschalon manages to feel more like a real place, and less like the theme park rides of more modern RPGs (I'm looking at you Bethesda). Exploration is all the more engaging thanks

to the addition of survival elements like thirst and hunger, as well as a "cartography" skill which determines your character's ability to draw maps.

The combat itself is comparatively simple and fast moving for a turn-based game. There are no action points here. It does however offer a lot of tactical flexibility when approaching an encounter. Simple choices, like whether or not it's better to carry a torch or a shield in your off-hand, can greatly affect your chances of victory, making for a very tactically engaging game. The games can be mean at times, so expect to die a lot. Still, Eschalon is never unfair, and the difficulty adds to the awesome sense of achievement you feel when you finally work out how to defeat a tough enemy.

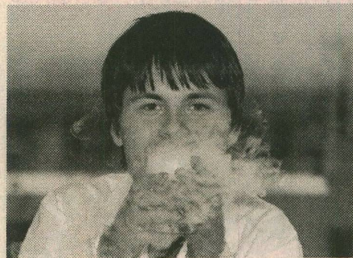
The games aren't flawless by any means. For one, I'd like to see a lot more variety in the

quest design. And while their home made rule system allows for a lot of variety in character builds, be warned, there are a few dud builds and useless skills in there. It's worth finding out a little bit about the rule system before you roll your first character. Still, the second game has a number of improvements over the first. If that trend continues then the future of Basilisk Games is bright indeed.

For a small indie company, Basilisk Games have produced two remarkably high quality RPGs. If you bemoan the dearth of real RPGs then you owe it to yourself to check these games out. And even better, there's a third one due later this year.

DEVELOPER:
BASILISK GAMES

kjemien rundt oss

BJARTE AARMO LUND
BJARTE.LUND@GMAIL.COM

Sc²¹
Scandium

44.955912(6) u

Gjennom ungdomsskolen og videregående skole har de fleste vært innom de første tyve grunnstoffene, og de har jo også blitt nevnt igjennom artikkelserien fram til nå. Men når vi passerer grunnstoff nummer 20, og kommer til nummer 21 kommer vi inn i nytt territorium.

Vi er kommet til transisjonsmetallene, og Scandium er det første transisjonsmetallet.

Scandium er et transisjonsmetall fordi det har et d-orbital, mens grunnstoffene før Scandium i periodesystemet bare bruker s- og p-orbitaler.

Transisjonsmetallene deler mange egenskaper på tvers av grupper og perioder, de er ofte harde og har høyt smeltepunkt (med noen unntak). Mange har kraftige farger, danner komplekser med andre stoffer og tiltrekkes av magnetfelt.

Scandium har navnet sitt fra Skandinavia, for det var i Sverige det først ble beskrevet som et eget grunnstoff. Enkelte mineraler av Scandium finner man hovedsakelig i Norge.

Men det har ikke gjort Norge særlig rikt, det utvinnes nemlig bare rundt 50kg hvert år av Scandium, primært som et

FOTO: FLICKR://MAURO CATEB

SMYKKESTENEN AKVAMARIN ER BLÅ PÅ GRUNN AV SMÅ MENGDER AV TRANSISJONSMETALLET SCANDIUM

biprodukt av annen utvinning.

Fortynnende løsninger av scandium kan brukes for å få frø til å spire lettere, og legeringer med scandium kan gi sterkere aluminium som egner seg bedre for sveising. Flere modeller av de russiske jagerflyene MiG og noe overpriset sportsutstyr bruker en slik legering, men det er for dyrt til mer

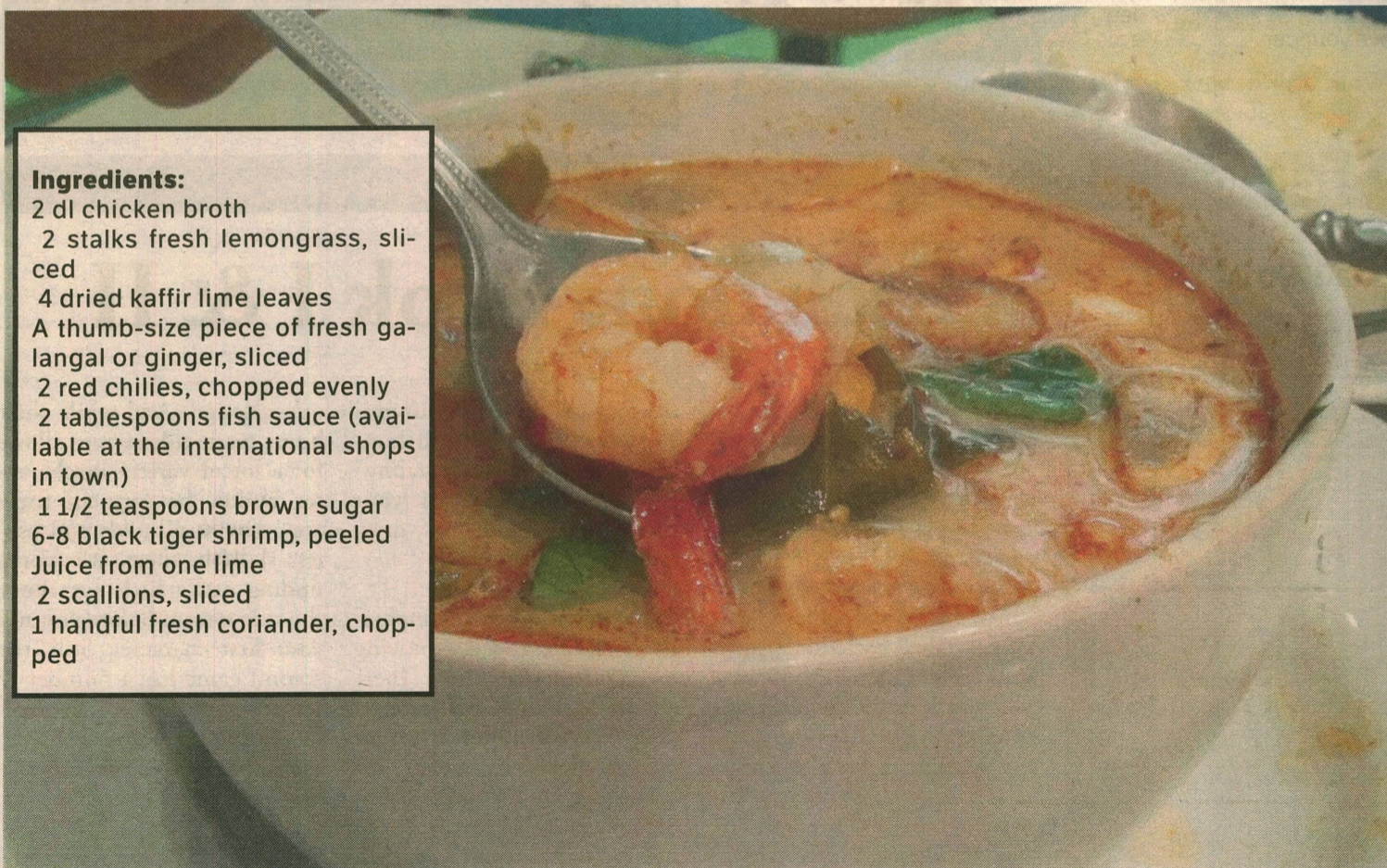
utstrakt bruk.

Scandium brukes også i enkelte lyskatter-pærer for å få mer dagslys-lignende lys.

Det er enda ikke blitt påvist noen biologisk rolle for scandium, men scandium kan ta plassen til enkelte andre metaller slik som aluminium i blant annet teplanter.

ISU recipe

Tom Yum Goong: Hot and Sour Thai Soup

Ingredients:

2 dl chicken broth
2 stalks fresh lemongrass, sliced
4 dried kaffir lime leaves
A thumb-size piece of fresh galangal or ginger, sliced
2 red chilies, chopped evenly
2 tablespoons fish sauce (available at the international shops in town)
1 1/2 teaspoons brown sugar
6-8 black tiger shrimp, peeled
Juice from one lime
2 scallions, sliced
1 handful fresh coriander, chopped

In a medium-size pot, boil the chicken broth. Add the sliced lemongrass, kaffir leaves, pieces of galangal and chilies. Turn down the heat and let the broth simmer for 15 minutes.

Add fish sauce, brown sugar and simmer for a further 5 minutes.

Add the shrimp and cook for 8 minutes, make sure that the whole dish does not come to a boil.

Take the pot off the heat. Add lime juice, scallions and coriander. Taste. If the soup is not salty enough add more fish sauce, if not sour enough, add more lime juice.

Remember not to eat the kaffir leaves and lemongrass.

annonse

Den Norske Kirke

Studentprestene
University Chaplains

Tor Stranda
tor.stranda@uit.no
91342023

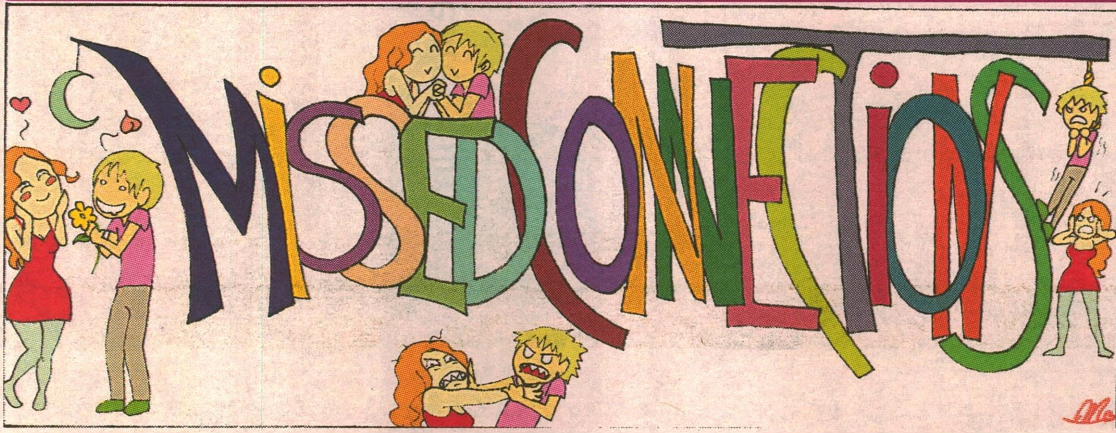

<http://uit.no/studentprest>

Leif Bremer
leif.bremer@uit.no
97007193

missed connections

ILLUSTRASJON: MANON COURTAUX

To the Sun,

I know I was waiting for you during the never-ending winter earlier this year. But now just go away. You're pissing everyone off.

To everyone revising before their exams,

Congratulations you've managed to find motivation. Good luck and never give up!

To people going to the gym everyday,

Yeah, your body looks great. Yeah, you're a sexy beast. Yeah, I'm sure. BUT at what cost? Everyone hates you. Stop being a jerk and making your looks the ONLY thing one can talk to you about.

To the sexy lawyer I saw the other day,

Love your name. Love your looks. Love your personality. Add me on facebook.

To all the seagulls,

I'm sure I'm speaking for literally everyone in Tromsø. Just die. Or lose your voices. Or something. Nobody can sleep because of you!

To everyone,

have a lovely Independence Day! Remember, even though there's way too many seagulls per person in this country, even though the roads are just a nightmare and the prices horrendous, it's one of the most amazing places to live. Enjoy the Sun (while you can, cause it soon will be going away for another 6 months. The last part is just for you not to feel too amazing about your lives.)

To the homeless gentleman sitting on the ground in front of Vinmonopolet:

You make me feel guilty every day. I go there to buy stuff that makes me happy. Could you please sit somewhere else? Thank you.

To the angry lady in the canteen:

Why do you never smile back at me or react to my "ta med", "takk" or "ha en fin dag"? :(Why do you hate me? What did I do to you? Can we talk about it?

To the tax-office:

I earned, like, nothing last year and still you don't give back any of my taxes. What's up with that? I came to Norway because I heard that the state pays taxes to you, not you to the state. I am terribly disappointed!

SUDOKU

		7	9	6	2	4		
9				1				2
	1		8	5	3		6	
5			4	7	9			1
				8				
4			3	2	1			7
	9		2	4	8		5	
6				3				8
		8	6	9	5	1		

utroscope

Aries: Spring. Sun. Warmth. Promise me one thing though: whatever you do, don't lose too many layers from your outfit. Nobody should see too much of your body.

Taurus: Seagull shat all over you? Well, tough luck. Or, should I say karma? Anyway, expect more where that came from.

Gemini: Trying to feel more hip lately? Well here's a horoscope for you: your Ray-Bans broke. You lose all your friends. You lose your partner. You lose the purpose of life. Top tip: rethink priorities in your life. Now.

Cancer: Coffee. Hot. On your crotch. That's next Thursday for you.

Leo: Hair. A lot of it. Even where you don't want it. That's your next sexual partner.

Virgo: Douchebag in your life. A massive one. Who, you might ask? Look in the mirror.

Libra: Listening to "Ever Fallen in Love with Someone" right now? Is your answer yes? Is the person's you're thinking of answer yes as well? Blimey, you're so lucky. Wait. They're gay. You're not.

Scorpio: Now its time to scream and you should and let it all out. But don't. People look weirdly at whoever starts screaming in the middle of the street/university/wherever you are reading this.

Sagittarius: The end is approaching. Of the school year. Of the night. Of darkness. Happiness awaits. Wait, what? No, what actually awaits you is boring summer and sleep deprivation.

Capricorn: You're organised and neat. You don't have too much energy, and fall asleep with the one sexual partner you've managed to find, during sex. You'd make an excellent bus driver or a Coop check-out guy. Just an idea.

Aquarius: This week, for you, is more than getting out there in the world. It's about exploring the possibilities in life. I.e. dating someone your parents would never approve of, go to a Turkish restaurant that has been fined by the health department. Oh wait, you live in Tromsø. There's no dodgy restaurants. Plus, you couldn't afford to go to one.

Pisces: Loudspeakers. Satisfaction. Crumpets. Antibacterial gel. Pride. General content. Sun. Flower pots. Faith in a better future. What are all those things? They are good things in life. If you have at least one of them, you're a winner. Think of all the people who don't! (Could I be a motivational speaker now? In all seriousness though, even I, the nicest person ever couldn't make your life seem good. It's just shit).

ILLUSTRASJONER: MARIE SELJEHAUG JOHANSSON

utropias frivillige

Journalister
 Alexandra Tenebroso
 Alexei Smirnov
 Anna Krüger
 Bjarte Aarmo Lund

Francesco Pogliano
 Ida Bing
 Juan Pablo
 Kjetil Engh Aasen
 Olga Koulikova

Sara Lupini
 Thomas Schleider
 Vladimir Mihajlovic

Korrektur
 Alexandra Tenebroso
 Amie Fairs
 Holly Abbandonato
 Ida Bing

Susanne Rolandsen
 Thea Vinge

Fotografer
 Alexandra Tenebroso

Juan Pablo
 Lionel Perabo
 Olga Koulikova
 Tina Derakhshan

the Utopia Calendar

Your source of information about what happens in Tromsø.

Musikk Teater Film
Driv Annet Kunst

Lørdag 18. mai
Eurovision Song Contest -
finale, Driv, 20:00

fredag 24. mai
FredagsQuiz FINALE!, Driv,
19:00
Statsteatret-1537 Danske-
tid, Kulturhuset, 19:30
Pristine, Kulturhuset, 22:30

mandag 20. mai
Neurons Fire, Old Fire Station,
19:00
Mandagsrock, Driv, 20:00

torsdag 16. mai
Redesign Kafe, Cafe des Beaux-
Arts, 12:00
Project saX - SkinnyG & phat-
Mike, Driv, 20:00

Lørdag 25. mai
Fifa 13 Turnering, Driv, 14:00
Esterprisen, Kulturhuset, 20:00
Gode Ord Dør Sist, Driv, 23:00

søndag 26. april
Unge Talenter, Verthuset
Skarven, 20:00

fredag 17. mai
17mai cafe!, Driv, 11:00
May 17th Parade iSU, Kongsbak-
ken, 15:30
KRATER, Kurant, 20:00

tirsdag 21. mai
Fascination of Plants Day,
Botanisk hage, 18:00
Tirsdagslounge, Driv, 20:00

mandag 27. mai
Symfoniorkester: Arctic Light,
Kulturhuset, 19:30
Mandagsrock, Driv, 20:00

onsdag 22. mai
SMUGTTIT: To The Wonder, Ver-
densteatret, 21:00

tirsdag 28. mai
Eksamenskonsert -
Musikkonservatoriet, Driv,
14:00
Tirsdagslounge, Driv,
20:00

torsdag 23. mai
FilmQuiz, Driv, 19:00

onsdag 29. mai
VerdensBeste 2013 Tromsø Bar-
nefilmfestival, Verdensteatret,
09:30

for an updated calendar of all the cultural events, go to our website

utropia.no